

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VIII — Nr. 1

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 5 ianuarie 1996

SUMAR

Pagina

REPUBLICĂRI

Legea nr. 84/1995 — Legea învățământului..... 1-16

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 84/1995*)

— Legea învățământului —

TITLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta lege reglementează organizarea și funcționarea sistemului național de învățământ.

Art. 2. — În România, învățământul constituie prioritate națională.

Art. 3. — (1) Învățământul urmărește realizarea idealului educațional întemeiat pe tradițiile umaniste, pe valorile democrației și pe aspirațiile societății românești și contribuie la păstrarea identității naționale.

(2) Idealul educațional al școlii românești constă în dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a individualității umane, în formarea personalității autonome și creative.

Art. 4. — (1) Învățământul are ca finalitate formarea personalității umane, prin:

a) însușirea cunoștințelor științifice, a valorilor culturii naționale și universale;

b) formarea capacităților intelectuale, a disponibilităților afective și a abilităților practice prin asimilarea de cunoștințe umaniste, științifice, tehnice și estetice;

c) asimilarea tehnicilor de muncă intelectuală, necesare instruirii și autoinstruirii pe durata întregii vieți;

d) educarea în spiritul respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, al demnității și al toleranței, al schimbului liber de opinii;

e) cultivarea sensibilității față de problematica umană, față de valorile moral-civice, a respectului pentru natură și mediul înconjurător;

f) dezvoltarea armonioasă a individului, prin educație fizică, educație igienico-sanitară și practicarea sportului;

g) profesionalizarea tinerei generații pentru desfășurarea unor activități utile, producătoare de bunuri materiale și spirituale.

(2) Învățământul asigură cultivarea dragostei față de țară, față de trecutul istoric și de tradițiile poporului român.

(3) Finalitățile școlii românești se realizează prin strategii și tehnici moderne de instruire și educare, susținute de științele educației și practica școlară, conform obiectivelor fiecărui nivel de învățământ.

Art. 5. — (1) Cetățenii României au drepturi egale de acces la toate nivelurile și formele de învățământ, indiferent de condiția socială și materială, de sex, rasă, naționalitate, apartenență politică sau religioasă.

(2) Statul promovează principiile învățământului democratic și garantează dreptul la educația diferențiată, pe baza pluralismului educațional.

Art. 6. — Învățământul general obligatoriu este de 8 clase. Frecvențarea obligatorie a învățământului de 8 clase încează la vârsta de 16 ani.

Art. 7. — (1) Învățământul de stat este gratuit.

(2) Pentru unele activități se pot percepe taxe, în condițiile stabilite de prezenta lege.

(3) Învățământul de stat este finanțat de la bugetul de stat și de la bugetele locale. Fondurile destinate învățământului sunt nominalizate distinct în bugetul de stat și în bugetele locale.

(4) Învățământul poate fi finanțat și de către agenți economici.

*) Republicată în temeiul art. II din Legea nr. 131 din 29 decembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 29 decembrie 1995.

Legea nr. 84 din 24 iulie 1995 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 31 iulie 1995.

(5) Învățământul poate fi susținut prin burse, credite de studii, taxe, donații, sponsorizări, surse proprii și alte surse legale.

(6) Statul îi sprijină material, cu precădere, pe elevii și studenții care obțin rezultate foarte bune la învățătură și dovedesc aptitudini deosebite pentru formarea lor în domeniul unei profesii.

(7) Statul și alți factori interesați subvenționează activitățile de performanță, de nivel național și internațional, ale elevilor și studenților.

(8) Instituțiile și unitățile de învățământ sunt persoane juridice, cu excepția școlilor care au numai clasele I-IV.

Art. 8. — (1) Învățământul de toate gradele se desfășoară în limba română. În fiecare localitate se organizează și funcționează clase cu limba de predare română.

(2) Dreptul persoanelor aparținând minorităților naționale de a învăța limba lor maternă și dreptul de a putea fi instruite în această limbă sunt garantate, în condițiile prezentei legi.

(3) Studiul și însușirea în școală a limbii române, ca limbă oficială de stat, sunt obligatorii pentru toți cetățenii români, indiferent de naționalitate.

(4) Atât în învățământul de stat, cât și în cel particular, documentele școlare oficiale se întocmesc în limba română.

Art. 9. — (1) Planurile învățământului primar, gimnazial, liceal și profesional includ religia ca disciplină școlară. În învățământul primar religia este disciplină obligatorie, în învățământul gimnazial este opțională, iar în învățământul liceal și profesional este facultativă. Elevul, cu acordul părintelui sau al tutorelui legal instituit, alege pentru studiu religia și confesiunea.

(2) Cultele recunoscute oficial de stat pot solicita Ministerului Învățământului organizarea unui învățământ specific, corespunzător necesităților de pregătire a personalului de cult, numai pentru absolvenții învățământului gimnazial sau liceal, după caz. Ele răspund de elaborarea programelor de studii, care se aprobă de către Secretariatul de Stat pentru Culte și de Ministerul Învățământului.

Art. 10. — (1) Rețeaua unităților și instituțiilor învățământului de stat este organizată și aprobată de Ministerul Învățământului, în concordanță cu dinamica demografică și cu necesitățile de formare profesională, actuale și de perspectivă.

(2) Autoritățile locale și agenții economici pot înființa și finanța unități școlare, în condițiile legii.

(3) Ministerul Învățământului poate aproba organizarea de unități și instituții de învățământ în care predarea să se facă în limbi de circulație internațională, în condițiile prezentei legi. În aceste școli, Limba și literatura română, Istoria românilor și Geografia României se predau și se examinează în limba română.

(4) Ministerul Învățământului poate aproba organizarea de unități de învățământ sau clase constituite din elevi capabili de performanțe.

(5) În condițiile prezentei legi, se pot organiza unități de învățământ cu predarea în limba română, pe lângă oficiile diplomatice și instituțiile culturale ale României în străinătate.

(6) Ministerul Învățământului, în colaborare cu Ministerul Afacerilor Externe, are obligația să sprijine învățământul în limba maternă în țările în care trăiesc români, cu respectarea legislației statului respectiv.

Art. 11. — (1) Învățământul nu se subordonează scopurilor și doctrinelor promovate de partide sau de alte formațiuni politice.

(2) În unitățile și spațiile de învățământ se interzic crearea și funcționarea partidelor sau altor formațiuni politice, precum și desfășurarea activităților de organizare și propagandă politică.

(3) În învățământ se interzice prozelitismul religios.

(4) În spațiile destinate procesului de învățământ, în unități de cercetare științifică, biblioteci, edituri și tipografii ale instituțiilor de învățământ, în cămine, internate, cantine, cluburi, case de cultură ale studenților, case ale corpului didactic, case universitare, tabere școlare, baze și complexe

cultural-sportive, palate și cluburi ale copiilor și elevilor sunt interzise activitățile care încalcă normele generale de moralitate, primejduind sănătatea fizică sau psihică a tineretului.

Art. 12. — (1) Ministerul Învățământului, pe baza consultării celorlalte instituții și ministere interesate, proiectează, fundamentează și aplică strategia globală a învățământului, stabilește obiectivele sistemului de învățământ în ansamblul său, precum și obiectivele educaționale pe niveluri și profiluri de învățământ.

(2) Organizarea și conținutul învățământului nu pot fi structurate după criterii exclusiviste și discriminatorii de ordin ideologic, politic, religios sau etnic. Nu sunt considerate a fi structurate după criterii exclusiviste și discriminatorii unitățile și instituțiile de învățământ create din nevoi de ordin religios sau lingvistic, în care predarea corespunde alegerii părinților sau tutorilor legal instituți ai elevilor.

(3) Ministerul Învățământului, consultând factorii interesați în organizarea unor forme și tipuri specifice de învățământ, răspunde de elaborarea planurilor de învățământ, programelor analitice și a manualelor școlare pentru învățământul preuniversitar. În învățământul superior, planurile de învățământ și programele analitice se stabilesc conform autonomiei universitare și standardelor naționale.

Art. 13. — Autonomia universitară este garantată.

Art. 14. — Alternativele educaționale pot fi organizate în sistemul de învățământ de stat și particular, pe baza evaluării și validării lor de către Ministerul Învățământului.

TITLUL II

Sistemul național de învățământ

CAPITOLUL I

Dispoziții comune

Art. 15. — (1) Sistemul național de învățământ este constituit din ansamblul unităților și instituțiilor de învățământ de diferite tipuri, niveluri și forme de organizare a activității de instruire și educare.

(2) Sistemul național de învățământ cuprinde unități și instituții de învățământ, de stat și particulare.

(3) Privatizarea instituțiilor și unităților de învățământ de stat este interzisă.

(4) Învățământul este organizat pe niveluri, asigurând coerența și continuitatea instruirii și educației, în concordanță cu particularitățile de vârstă și individuale.

(5) Sistemul național de învățământ are următoarea structură:

a) învățământ preșcolar: grupele mică, mijlocie și mare, de pregătire pentru școală;

b) învățământ primar: clasele I-IV;

c) învățământ secundar:

— învățământ gimnazial: clasele V-VIII;

— învățământ profesional;

— învățământ liceal: clasele IX-XII (XIII);

d) învățământ postliceal;

e) învățământ superior:

— învățământ universitar;

— învățământ postuniversitar;

f) educație permanentă.

(6) Învățământul preșcolar, primar, gimnazial, profesional, liceal și postliceal formează învățământul preuniversitar.

(7) Învățământul preuniversitar este subordonat, prin inspectoratele școlare, Ministerului Învățământului, iar învățământul superior este coordonat de Ministerul Învățământului, cu respectarea autonomiei universitare.

(8) Formele de organizare a învățământului sunt: învățământ de zi, seral și fără frecvență.

(9) În sistemul educației permanente se poate practica învățământul prin corespondență sau la distanță.

(10) Învățământul general obligatoriu, care cuprinde învățământul primar și gimnazial, este învățământ de zi.

(11) În sistemul de învățământ pot funcționa unități-pilot și de aplicație.

(12) În raport cu condițiile existente, pot funcționa grupe școlare în care se organizează învățământ profesional, liceal și postliceal, cu o conducere unică.

Art. 16. — (1) Sistemul național de învățământ are caracter deschis, asigurând posibilitatea trecerii de la un profil la altul, în condițiile stabilite prin regulament.

(2) Elevii și studenții cu aptitudini și performanțe școlare excepționale pot promova doi ani de studii într-un an școlar sau universitar.

Art. 17. — (1) Ministerul Învățământului, inspectoratele școlare și autoritățile administrației publice locale asigură condițiile necesare pentru ca elevii să frecventeze cursurile primare și gimnaziale, de regulă, în localitățile în care aceștia domiciliază.

(2) În situații justificate, elevilor din învățământul primar și gimnazial, școlarizați într-o altă localitate, li se asigură, după caz, servicii de transport, masă și internat, cu sprijinul Ministerului Învățământului, al autorităților administrației publice locale, al agenților economici, al comunităților locale, al societăților de binefacere, al altor persoane juridice sau fizice.

CAPITOLUL II

Învățământul preșcolar

Art. 18. — (1) Învățământul preșcolar se organizează pentru copii în vârstă de 3–7 ani, în grădinițe de copii cu program normal, prelungit și săptămânal.

(2) Grădinițele se înființează de către inspectoratele școlare.

(3) Agenții economici și alte persoane juridice, precum și persoanele fizice pot înființa și finanța grădinițe, cu acordul inspectoratelor școlare, în condițiile legii.

Art. 19. — Pentru asigurarea continuității între învățământul preșcolar și cel primar se instituie și se vor generaliza treptat grupele pregătitoare pentru școală, cuprinzând copii de 5–6 (7) ani. Costurile școlarizării vor fi suportate de către Ministerul Învățământului.

CAPITOLUL III

Învățământul primar

Art. 20. — (1) Învățământul primar se organizează ca învățământ de zi și funcționează, de regulă, cu program de dimineață, în cadrul școlilor cu clasele I–IV, I–VIII sau I–XII (XIII).

(2) În clasa I sunt înscriși copiii care împlinesc vârsta de 7 ani în anul calendaristic respectiv.

(3) La cererea părinților sau a susținătorilor legali, pot fi înscriși în clasa I și copiii care împlinesc vârsta de 6 ani până la data începerii anului școlar, dacă dezvoltarea lor psihosomatică este corespunzătoare.

(4) Ministerul Învățământului poate aproba organizarea unor clase constituite din copii care, din diferite motive, nu au absolvit, până la vârsta de 14 ani, primele patru clase ale învățământului general obligatoriu.

CAPITOLUL IV

Învățământul secundar

Secțiunea 1

Învățământul gimnazial

Art. 21. — (1) Învățământul gimnazial funcționează în cadrul școlilor cu clasele I–VIII sau I–XII (XIII).

(2) În mod excepțional, învățământul gimnazial se poate organiza și ca învățământ seral sau fără frecvență, pentru persoanele care au depășit cu mai mult de 2 ani vârsta corespunzătoare clasei.

Art. 22. — (1) Studiile gimnaziale se încheie cu susținerea unui examen de capacitate, structurat pe baza unei metodologii elaborate de către Ministerul Învățământului, la următoarele discipline: Limba și literatura română, Matematică, Istoria românilor și Geografia României. Elevii aparținând minorităților naționale, care frecventează cursurile gimnaziale

în limba maternă, susțin și o probă la Limba și literatura maternă.

(2) În caz de nepromovare a examenului de capacitate, acesta poate fi susținut în oricare sesiunile ulterioare.

(3) Elevilor care promovează examenul de capacitate li se acordă certificat de capacitate. Celor care nu promovează examenul de capacitate li se eliberează, la cerere, copie de pe foaia matricolă.

Secțiunea a 2-a Învățământul liceal

Art. 23. — (1) Învățământul liceal cuprinde clasele IX–XII (XIII) — învățământ de zi — și clasele IX–XIII — învățământ seral sau fără frecvență.

(2) Rețeaua liceelor de stat este aprobată de Ministerul Învățământului, la propunerea inspectoratelor școlare și, după caz, cu consultarea altor factori interesați, fiind publicată înaintea examenului de capacitate; numărul de locuri și de clase se aprobă anual, în funcție de cerințele locale și naționale.

(3) Învățământul liceal seral și fără frecvență, cu clasele IX–XIII, funcționează în liceele stabilite de inspectoratele școlare.

Art. 24. — (1) Învățământul liceal funcționează, de regulă, cu următoarele profiluri: teoretic — real și umanist —, informatic, pedagogic, tehnic, economic, administrativ, agricol, silvic, agromontan, militar, de artă, sportiv și teologic.

(2) Liceele se organizează cu unul sau mai multe profiluri. În cadrul acestor profiluri se pot organiza, cu aprobarea Ministerului Învățământului, clase cu specializări mai restrânse și clase speciale pentru elevi cu aptitudini și performanțe excepționale.

(3) La liceele de specialitate care, pe lângă diplomă de bacalaureat, eliberează și atestat profesional, durata studiilor poate fi și de 5 ani și este stabilită prin hotărâre a Guvernului.

Art. 25. — (1) Admiterea elevilor în învățământul liceal se face prin concurs, care se desfășoară pe baza unei metodologii elaborate de către Ministerul Învățământului.

(2) La concursul de admitere în învățământul liceal se pot înscrie absolvenții de gimnaziu cu certificat de capacitate.

(3) Înscrierea la concursul de admitere în învățământul liceal de zi se poate face în primii 2 ani de la absolvirea gimnaziului, dacă la data începerii anului școlar elevul nu depășește vârsta de 17 ani.

(4) Concursul de admitere în liceu constă în următoarele probe:

- Limba și literatura română — scris;
- Limba și literatura maternă — scris, probă susținută de candidații care se înscriu la concursul de admitere pentru clase cu limbi de predare ale minorităților naționale;
- Matematică — scris; pentru profilurile teoretic-umanist, teologic, de artă și sportiv se poate alege, în locul Matematicii, o disciplină din profilul liceului — scris;
- probe de aptitudini specifice pentru anumite tipuri de licee, stabilite în metodologie; aceste probe se susțin înaintea concursului de admitere și au caracter eliminatoriu.

Art. 26. — (1) Studiile liceale se încheie cu examen de bacalaureat, diversificat în funcție de profilul liceului, de profilul clasei și de opțiunea elevului. Examenul de bacalaureat constă în susținerea următoarelor probe:

- Limba și literatura română — scris și oral;
- Limba și literatura maternă — scris și oral, pentru elevii care au urmat studiile liceale într-o limbă a minorităților naționale;
- Matematică — scris; pentru profilurile teoretic-umanist, teologic, de artă și sportiv se poate alege, în locul Matematicii, o disciplină sociumană — scris;
- Istoria românilor — oral;
- una dintre limbile străine de circulație internațională studiate în liceu — oral;
- o probă la alegere dintre: Fizică, Chimie, Biologie, Geografia României — oral;
- o disciplină de profil sau opțională, la alegere, alta decât cea din probele susținute anterior — oral.

(2) Promovarea disciplinei de profil și a unei probe practice, însoțită de o lucrare de specialitate, dă dreptul la obținerea atestatului profesional.

(3) Lista disciplinelor socioumane, de profil și opționale, nenominalizate la alin. (1) lit. c) și g), conținutul programelor și modul de desfășurare a bacalaureatului — real, umanist și de profil — se stabilesc de către Ministerul Învățământului și se dau publicității până la data începerii anului școlar.

Art. 27. — (1) Examenul de bacalaureat se susține în fața unei comisii stabilite de inspectoratul școlar. Comisia este condusă de un președinte, numit de Ministerul Învățământului dintre cadrele didactice universitare de predare, având titlul științific de doctor.

(2) În decursul unui an școlar se organizează o singură sesiune de bacalaureat. Rezultatele examenului de bacalaureat sunt publice.

(3) Comisiile sunt alcătuite din profesori de la alte licee decât cele în care se susține bacalaureatul.

(4) Numărul comisiilor și numărul unităților de învățământ în care se desfășoară examenul de bacalaureat se stabilesc de către Ministerul Învățământului.

(5) Candidații se pot prezenta pentru susținerea examenului de bacalaureat de cel mult trei ori.

Art. 28. — (1) În urma promovării examenului de bacalaureat, absolventului i se eliberează diploma de bacalaureat și, după caz, atestatul profesional. Eliberarea atestatului profesional, prevăzut la art. 26 alin. (2), nu este condiționată de promovarea examenului de bacalaureat.

(2) Absolvenților de liceu fără diplomă de bacalaureat li se eliberează, la cerere, certificat de absolvire și copie de pe foaia matricolă.

(3) Absolvenții care au promovat toate clasele liceale cu medii generale de minimum 9,50, iar la bacalaureat au obținut media 10, primesc diplomă de merit.

Secțiunea a 3-a **Învățământul profesional**

Art. 29. — Învățământul profesional se organizează ca învățământ de zi sau seral, prin școli profesionale și școli de ucenici. Aceste școli pot funcționa independent sau pe lângă grupuri școlare.

Art. 30. — (1) Rețeaua învățământului profesional este organizată de către Ministerul Învățământului, cu consultarea factorilor interesați.

(2) Rețeaua învățământului profesional, meseriile pentru care se școlarizează și numărul de locuri aferente se dau publicității cu 6 luni înainte de începerea anului școlar.

(3) Planurile de învățământ și programele analitice se elaborează și se aprobă de către Ministerul Învățământului, cu consultarea factorilor interesați.

Art. 31. — (1) La școlile profesionale se pot înscrie absolvenți de gimnaziu cu certificat de capacitate.

(2) Durata studiilor în școlile profesionale este de 2–4 ani.

(3) Admiterea în școlile profesionale se face pe bază de probe stabilite și elaborate de unitățile de învățământ respective.

Art. 32. — Școlile profesionale organizează, la cererea agenților economici și a instituțiilor publice sau particulare, pe bază de contract, cursuri de calificare și de conversie profesională.

Art. 33. — (1) La școlile de ucenici se pot înscrie absolvenți de gimnaziu, cu sau fără certificat de capacitate, în vederea însușirii unor deprinderi preponderent practice.

(2) Durata studiilor în școlile de ucenici este de 1–3 ani.

(3) Școlile de ucenici funcționează în cadrul școlilor profesionale.

(4) Admiterea în școlile de ucenici se face prin testări specifice meseriei.

Art. 34. — (1) Cursurile școlii profesionale și ale școlii de ucenici se încheie cu examen de absolvire.

(2) Diploma de absolvire conferă dreptul de a exercita meseria pentru care absolventul a fost pregătit.

Art. 35. — Organizarea învățământului profesional, admiterea și examenul de absolvire sunt reglementate de Ministerul Învățământului, prin metodologie specifică.

Art. 36. — Cursanții și absolvenții învățământului profesional cu certificat de capacitate pot urma studiile în învățământul liceal prin concurs de admitere, în condițiile prezentei legi.

CAPITOLUL V

Învățământul de artă și învățământul sportiv

Art. 37. — (1) Învățământul de artă și învățământul sportiv se organizează pentru elevii cu aptitudini în aceste domenii.

(2) Unitățile în care se organizează învățământul de artă și învățământul sportiv se aprobă de către Ministerul Învățământului, la propunerea inspectoratelor școlare.

Art. 38. — În învățământul de artă și în învățământul sportiv:

a) școlarizarea se realizează, de regulă, începând cu clasele primare;

b) admiterea se face prin testarea aptitudinilor specifice;

c) planurile de învățământ sunt adaptate profilului;

d) studiul disciplinelor de specialitate se realizează pe grupe sau individual, potrivit criteriilor stabilite de către Ministerul Învățământului;

e) examenul de capacitate include și o probă practică, specifică domeniului artistic sau sportiv studiat;

f) programele analitice pentru învățământul liceal de artă și învățământul liceal sportiv respectă obiectivele stabilite pentru profilul teoretic—real sau umanist.

Art. 39. — Pentru fiecare profil al învățământului de artă și al învățământului sportiv se eliberează certificat de capacitate, respectiv diplomă de bacalaureat, care atestă specialitatea absolvită.

Art. 40. — (1) Pentru activitatea sportivă și artistică de performanță, Ministerul Învățământului poate organiza cluburi școlare, școli și licee cu program sportiv sau de artă, integrat sau suplimentar.

(2) Pentru sprijinirea activității sportive și artistice de performanță, Ministerul Învățământului organizează tabere sportive sau de creație artistică, concursuri sportive sau artistice, campionate școlare, festivaluri; acordă burse și alte forme de sprijin material.

(3) Ministerul Tineretului și Sportului, Ministerul Culturii și celelalte ministere interesate au obligația să sprijine financiar și material activitățile de performanță în domeniul sportului și al artelor.

CAPITOLUL VI

Învățământul special

Art. 41. — (1) Învățământul special se organizează de către Ministerul Învățământului, pentru preșcolarii și elevii cu deficiențe mintale, fizice, senzoriale, de limbaj, socioafective și de comportament, sau cu deficiențe asociate, în scopul instruirii și educării, al recuperării și integrării lor sociale.

(2) Integrarea școlară a copiilor cu cerințe educative speciale se realizează prin unități de învățământ special, în grupe și clase speciale din unități preșcolare și școlare obișnuite, sau în unități de învățământ obișnuite, inclusiv în unități cu predare în limbile minorităților naționale.

Art. 42. — (1) Învățământul special este gratuit.

(2) Pregătirea și perfecționarea personalului didactic specializat, organizarea și evaluarea învățământului special se fac de către Ministerul Învățământului. Finanțarea învățământului special este asigurată de Ministerul Învățământului și de Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

(3) Unitățile de învățământ special pot beneficia de sprijinul instituțiilor de protecție socială, al altor organizații de stat și particulare, al societăților de binefacere, al persoanelor fizice sau juridice din țară și din străinătate, pentru stimulare, compensare și recuperare a handicapului.

Art. 43. — Tipul și gradul handicapului copilului se stabilesc de comisii de expertiză, interșcolare și județene, subordonate inspectoratelor școlare.

Art. 44. — Învățământul special dispune de planuri de învățământ, programe analitice, manuale și metodologii didactice elaborate în funcție de tipul și gradul handicapului și aprobate de către Ministerul Învățământului.

Art. 45. — (1) În învățământul preșcolar și primar, în funcție de evoluția copilului, se pot face propuneri de reorientare operativă dinspre școala specială spre școala de masă și invers sau dinspre căminul-școală spre școala specială și invers.

(2) Propunerea de reorientare se face de către cadrul didactic care a lucrat cu copilul în cauză și de către psihologul școlar. Hotărârea de reorientare se ia de către comisia de expertiză, cu acordul familiei sau al susținătorului legal.

(3) Copiii cu cerințe educative speciale, care nu au putut fi reorientați spre învățământul de masă până la absolvirea învățământului primar, continuă procesul de educație în unități ale învățământului special — gimnazial, profesional, liceal și postliceal — diferențiat după tipul și gradul handicapului.

Art. 46. — Ministerul Muncii și Protecției Sociale, împreună cu alte organisme guvernamentale sau neguvernamentale cu preocupări în domeniu, asigură integrarea în viața activă, în forma corespunzătoare de muncă, a absolvenților învățământului special, potrivit calificării obținute și în condițiile prevăzute de legislația în vigoare.

CAPITOLUL VII

Unități conexe ale învățământului preuniversitar

Art. 47. — (1) La nivelul învățământului preșcolar, primar și gimnazial, pe lângă unele unități de învățământ reprezentative în zona respectivă se organizează centre logopedice interșcolare, coordonate de inspectoratele școlare, ca structuri de învățământ special integrat.

(2) Centrele logopedice interșcolare funcționează cu profesori logopezi, având calificarea în psihopedagogie specială, psihologie sau pedagogie; aceștia au și obligația îndrumării educatoarelor, învățătorilor și institutorilor în metodică dezvoltării și corectării limbajului celor care prezintă tulburări de vorbire.

(3) Pentru copiii cu boli cronice, Ministerul Învățământului organizează, după caz, grupe sau clase în cadrul unităților sanitare respective.

Art. 48. — (1) Pentru copiii orfani sau pentru cei cărora nu li se pot asigura condiții de viață în familia naturală, în familia adoptivă sau în plasament familial, funcționează case de copii în subordinea inspectoratelor școlare.

(2) Casele de copii funcționează separat de unitățile învățământului special.

(3) Transferarea dintr-un județ în altul a copiilor abandonați sau orfani de ambii părinți se poate face numai cu aprobarea Ministerului Învățământului. Școlarizarea lor se va face în conformitate cu art. 8.

(4) Inspectoratele școlare pot înființa și organiza, cu acordul Ministerului Învățământului, case de copii de tip familial.

Art. 49. — (1) În județe și în municipiul București funcționează centre sau cabinete de asistență psihopedagogică; acestea asigură și activitatea de orientare școlară și profesională.

(2) Regulamentul de funcționare a acestor centre sau cabinete se stabilește prin ordin al ministrului învățământului.

Art. 50. — (1) În fiecare județ și în municipiul București funcționează Casa corpului didactic, subordonată inspectoratului școlar.

(2) Structura și atribuțiile Casei corpului didactic se stabilesc prin regulament elaborat de Ministerul Învățământului.

CAPITOLUL VIII

Învățământul postliceal

Art. 51. — (1) Învățământul postliceal se organizează de către Ministerul Învățământului, din proprie inițiativă sau la cererea agenților economici și a altor instituții interesate.

(2) Nomenclatorul specializărilor și al grupelor de specializări se stabilește de Ministerul Învățământului, împreună cu Ministerul Muncii și Protecției Sociale, la propunerea factorilor interesați.

(3) Persoanele care solicită organizarea unei școli postliceale sau școlarizarea în cadrul acestui tip de învățământ asigură finanțarea acestora, prin contract cu Ministerul Învățământului. Fac excepție școlile sanitare postliceale de stat, care sunt finanțate de Ministerul Învățământului.

(4) Școlile de maștri sunt școli postliceale.

(5) Învățământul postliceal are o durată de 1–3 ani.

Art. 52. — (1) Admiterea în învățământul postliceal se face prin concurs.

(2) Au dreptul să se înscrie la concursul de admitere absolvenții de liceu, cu sau fără diplomă de bacalaureat. La concursul de admitere în școlile sanitare postliceale se pot înscrie numai absolvenții de liceu cu diplomă de bacalaureat.

(3) Probele și condițiile de concurs, numărul de locuri și metodologia de desfășurare a concursului de admitere se stabilesc de Ministerul Învățământului, în cooperare cu inițiatorii.

Art. 53. — (1) Învățământul postliceal se încheie cu examen de absolvire.

(2) Promovarea examenului de absolvire dă dreptul la obținerea unui certificat care atestă profesia însușită.

(3) În cazul nepromovării examenului de absolvire, acesta mai poate fi susținut de două ori în decurs de 3 ani de la absolvire.

Art. 54. — Prin hotărâre a Guvernului se stabilesc, anual, obligațiile statului referitoare la învățământul postliceal.

CAPITOLUL IX

Învățământul superior

Art. 55. — Învățământul superior se realizează prin instituții de învățământ și de cercetare: universități, institute, academii, conservatoare și colegii universitare.

Art. 56. — Înființarea instituțiilor de învățământ superior se face prin lege.

Secțiunea 1

Organizarea învățământului universitar

Art. 57. — Învățământul universitar are caracter deschis și se organizează sub formă de:

a) învățământ universitar de scurtă durată;

b) învățământ universitar de lungă durată.

Art. 58. — Învățământul universitar de stat, pe durata prevăzută la art. 62 alin. (1) sau la art. 67 alin. (1), este gratuit, cu excepția taxelor percepute pentru înscrierea la concursul de admitere, înmatriculări, reinmatriculări și repetarea examenului de absolvire sau de licență. De asemenea, se pot percepe taxe și pentru activități didactice neincluse în planul de învățământ, solicitate de studenți și aprobate de consiliul facultății. Cuantumul taxelor și scutirea de la plata acestora se stabilesc de către senatele universitare.

Art. 59. — (1) Pot participa la admiterea în învățământul universitar absolvenții de liceu cu diplomă de bacalaureat. Organizarea admiterii este de competența fiecărei instituții de învățământ superior, pe baza criteriilor generale stabilite de Ministerul Învățământului. Concursul de admitere se poate organiza în două sesiuni.

(2) Absolvenții de liceu, care au obținut într-unul dintre ultimii 2 ani de studii distincții la olimpiade școlare internaționale, concursuri artistice sau sportive de nivel continental, mondial sau olimpic, au dreptul de a se înscrie în învățământul universitar fără susținerea concursului de admitere la acele facultăți sau secții de specialitate la care admiterea

conține în probele de concurs disciplina la care au fost distinsi.

(3) Cifra de școlarizare în învățământul universitar de stat se stabilește anual, prin hotărâre a Guvernului, pe baza studiilor de prognoză și la propunerea senatelor instituțiilor de învățământ superior.

(4) În învățământul universitar de stat condițiile de admitere, rețeaua și cifrele de școlarizare se fac publice cu cel puțin 6 luni înainte de începerea anului universitar.

Art. 60. — (1) Activitatea didactică se poate organiza în următoarele forme: de zi, seral și fără frecvență. Formele de învățământ seral și fără frecvență pot fi organizate numai de către instituțiile de învățământ care au și cursuri de zi.

(2) Durata studiilor în învățământul seral și în cel fără frecvență este mai mare cu un an decât cea prevăzută pentru învățământul de zi.

(3) Diplomele sau certificatele de absolvire eliberate de instituțiile de învățământ superior pentru specializările acreditate sunt echivalente, indiferent de forma de învățământ absolvită.

(4) Studenții pot urma concomitent două specializări, dacă îndeplinesc condițiile de admitere cerute. Studenții respectivi pot beneficia de bursă de stat pe durata maximă a unei specializări.

(5) Absolvenții cu diplomă de licență pot urma o a doua specializare, fără concurs de admitere, în condițiile stabilite în Carta universitară.

Art. 61. — (1) În instituțiile de învățământ superior pot fi înscriși și studenți străini, în conformitate cu prevederile legale.

(2) Cetățenii străini care studiază în România în învățământul superior de stat, cu excepția celor care beneficiază de burse din partea statului român, plătesc taxe de școlarizare stabilite anual prin hotărâre a Guvernului.

Secțiunea a 2-a

Învățământul universitar de scurtă durată

Art. 62. — (1) Învățământul universitar de scurtă durată este de 3 ani, cu excepția cazului prevăzut de art. 64 alin. (2), și este organizat în colegii universitare, în cadrul instituțiilor de învățământ universitar de lungă durată.

(2) Înființarea colegiilor universitare se aprobă de către Ministerul Învățământului, la propunerea senatului instituției de învățământ superior.

Art. 63. — (1) Admiterea în colegiile universitare se face pe baza criteriilor prevăzute pentru învățământul universitar de lungă durată.

(2) Studiile în învățământul universitar de scurtă durată se încheie cu examen de absolvire, organizat pe baza criteriilor elaborate de către Ministerul Învățământului și a unei metodologii stabilite de senatele universitare. Absolvenții primesc diplome în care se specifică domeniul specializării dobândite.

(3) Absolvenților care nu au promovat examenul menționat la alin. (2) li se aplică prevederile prezentei legi.

Art. 64. — (1) Colegiile cu profil pedagogic asigură pregătirea de institutori pentru învățământul preșcolar și primar; aceștia dobândesc specializarea și pentru predarea în învățământul gimnazial, după caz, a unei discipline: limbă străină, muzică, desen sau educație fizică.

(2) Durata studiilor la colegiul pedagogic este de 2 ani, pentru absolvenții liceelor pedagogice, și de 3 ani, pentru absolvenții liceelor cu alt profil.

(3) În cadrul colegiilor pedagogice funcționează serii paralele, cu planuri de învățământ diferite, în raport cu durata școlarizării.

Art. 65. — (1) Absolvenții cu diplomă ai colegiilor universitare pot continua studiile în învățământul universitar de lungă durată, în cadrul profilului studiat inițial sau apropiat, prin concurs, în limita locurilor disponibile pentru anul universitar curent, stabilite de senatul instituției de învățământ superior primitoare. Criteriile de înscriere se stabilesc de instituțiile de învățământ universitar de lungă durată.

(2) Candidații admiși vor susține examenele de diferență stabilite de consiliile facultăților. În urma promovării examenelor de diferență, candidații vor fi înscriși în anul III al învățământului universitar de lungă durată.

Secțiunea a 3-a

Învățământul universitar de lungă durată

Art. 66. — (1) Învățământul universitar de lungă durată se desfășoară în universități și în alte instituții echivalente, precum: institute, academii, conservatoare, în facultăți și la specializări autorizate sau acreditate.

(2) Înființarea de noi facultăți se aprobă de către Ministerul Învățământului, iar structura acestora, de către senatele universitare.

Art. 67. — (1) Durata studiilor la cursurile de zi în învățământul universitar de lungă durată este, în funcție de profil, de 4–6 ani și se stabilește prin hotărâre a Guvernului. Modificarea duratei studiilor se poate face numai începând cu anul I.

(2) Studiile în învățământul universitar de lungă durată se încheie cu examen de licență, care constă în proiect sau lucrare de diplomă și în probe generale și de specialitate. Criteriile de organizare a examenului de licență se stabilesc de către Ministerul Învățământului, iar metodologia, de către senatele universitare.

(3) Absolvenții care au promovat examenul de licență primesc titlul de licențiat în profilul și în specializarea urmate.

(4) Absolvenții care nu au promovat examenul de licență primesc, la cerere, un certificat de studii și copie de pe foaia matricolă. Ei mai pot susține examenul de cel mult două ori, în decurs de 5 ani de la absolvire.

(5) Titlul diplomei de licență se stabilește de către Ministerul Învățământului, în conformitate cu standardele internaționale.

(6) Diplomele eliberate de instituțiile de învățământ universitar de lungă durată până în anul 1993 inclusiv sunt echivalente cu diploma de licență.

Art. 68. — (1) Studenții și absolvenții care optează pentru profesiunea didactică sunt obligați să participe la activitățile Departamentului pentru pregătirea personalului didactic.

(2) Departamentul funcționează în instituțiile de învățământ superior, pe bază de regulament, și are planuri de învățământ distincte, care cuprind discipline de pregătire teoretică și practică în domeniile pedagogiei, psihologiei, logicii, sociologiei și metodicii de specialitate. În realizarea activităților proprii, departamentul este sprijinit de facultățile de profil.

(3) Pregătirea studenților prevăzută la alin. (1) și (2) se realizează în regimul activităților didactice opționale. Planurile de învățământ ale departamentului sunt integrate în planurile de învățământ ale facultăților de profil.

(4) Absolvenților Departamentului pentru pregătirea personalului didactic li se eliberează certificate de absolvire, pe baza cărora sunt abilitați să funcționeze în calitate de cadre didactice.

(5) Absolvenții învățământului universitar pot profesa în învățământ numai dacă fac dovada că au efectuat pregătirea prin disciplinele prevăzute la alin. (2) sau vor efectua această pregătire în primii 3 ani de la angajare.

Art. 69. — Activitățile clinice din învățământul medical superior de stat se organizează în unitățile sanitare publice atestate, care aparțin Ministerului Sănătății și celorlalte ministere cu rețea sanitară proprie. Metodologia de organizare și de desfășurare a acestor activități se elaborează de către Ministerul Învățământului și Ministerul Sănătății.

Secțiunea a 4-a

Învățământul postuniversitar

Art. 70. — (1) Învățământul postuniversitar asigură specializarea în domeniu sau extinderea și perfecționarea pregătirii atestate prin diplomă de licență sau, după caz, diplomă de absolvire.

(2) Învățământul postuniversitar se organizează în instituții de învățământ superior și în școli de studii postuniver-

sitate, acreditate în acest scop, și se realizează prin: studii aprofundate, doctorat, studii academice postuniversitare, studii de specializare și cursuri de perfecționare.

Art. 71. — (1) Admiterea în învățământul postuniversitar se face:

a) prin concurs, pentru studii aprofundate, pentru doctorat și pentru studii academice postuniversitare;

b) la cerere, pentru studii de specializare și cursuri de perfecționare.

(2) Numărul locurilor pentru studii aprofundate, pentru doctorat și pentru studii academice postuniversitare este aprobat de:

a) senatele instituțiilor de învățământ superior, pentru cele acoperite prin taxe sau subvenționate din alte surse decât cele de la bugetul de stat;

b) Ministerul Învățământului, pentru cele subvenționate de la bugetul de stat.

Art. 72. — (1) Studiile aprofundate au durata de 1–2 ani și pot fi urmate de absolvenții cu diplomă de licență.

(2) Concursul de admitere pentru studii aprofundate se organizează pe baza criteriilor stabilite de către Ministerul Învățământului.

(3) Cifra de școlarizare și rețeaua învățământului de studii aprofundate se aprobă de către Ministerul Învățământului.

(4) Studiile aprofundate se încheie cu o dizertație. Absolvenții primesc diplomă de studii aprofundate — magister sau master.

(5) Cursanții învățământului de studii aprofundate beneficiază de gratuitatea studiilor și de burse, în conformitate cu prevederile legii.

Art. 73. — (1) Doctoratul este o formă superioară de învățământ și de cercetare.

(2) Au dreptul să participe la concursul de admitere la doctorat absolvenții învățământului universitar de lungă durată, cu diplomă de licență.

(3) Conducătorii de doctorat pot fi profesori universitari sau cercetători științifici principali gradul I, cu titlu de doctor.

(4) Dreptul de a conduce doctoratul este avizat nominal de Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, la propunerea instituțiilor organizatoare, și este conferit prin ordin al ministrului învățământului.

(5) Doctoratul este organizat, cu și fără frecvență, în instituțiile de învățământ superior și în institutele de cercetare științifică aprobate de Ministerul Învățământului, la propunerea Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, pe baza criteriilor de acreditare în acest scop.

(6) Doctoratul se încheie cu o teză susținută public și evaluată de o comisie de specialiști, propusă de organul de conducere a instituției organizatoare, avizată de Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare și aprobată de ministrul învățământului. Comisia este alcătuită dintr-un președinte, conducătorul de doctorat, și din cinci referenți oficiali, specialiști cu activitate științifică deosebită, cu titlu de doctor în domeniu, dintre care patru nu funcționează în instituția organizatoare a doctoratului. Pentru activitatea depusă, referenții oficiali vor fi retribuiți potrivit normelor stabilite de Ministerul Învățământului.

(7) Titlul științific de doctor se acordă de către conducerea instituției organizatoare și se confirmă de către Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare de pe lângă Ministerul Învățământului. Pe baza ordinului ministrului învățământului, se eliberează diploma de doctor de către instituția acreditată.

(8) Organizarea și desfășurarea doctoratului se reglementează prin hotărâre a Guvernului.

Art. 74. — (1) Pe lângă instituțiile de învățământ superior se pot organiza școli de studii postuniversitare, pentru absolvenții cu diplomă de licență. Școlile de studii postuniversitare se pot înființa și ca instituții independente, prin lege, inclusiv în străinătate.

(2) Studiile în școlile de studii postuniversitare au durata de 2–3 ani și se finalizează cu examen de diplomă. Absolvenții primesc diplomă de studii academice postuniversitare.

(3) Absolvenții școlilor de studii postuniversitare se pot înscrie la concursul de admitere la doctorat în specializarea obținută.

Art. 75. — (1) Studiile postuniversitare de specializare au durata de cel puțin un an, în funcție de profil, și pot fi urmate de absolvenții cu diplomă de licență. Durata studiilor este propusă de senatele universitare și este aprobată prin ordin al ministrului învățământului.

(2) Studiile de specializare se încheie cu dizertație sau examen. Absolvenților li se eliberează certificat de specializare postuniversitară.

Art. 76. — (1) Cursurile postuniversitare de perfecționare au durata de cel mult un an, în funcție de profil, și pot fi urmate de absolvenții cu diplomă din învățământul universitar. Durata cursurilor este stabilită de senatul universitar.

(2) Personalul didactic cu studii universitare de scurtă sau de lungă durată din învățământul preuniversitar participă periodic la cursuri postuniversitare de perfecționare a pregătirii de specialitate, metodice și psihopedagogice, conform normelor stabilite de Ministerul Învățământului.

(3) Cursurile postuniversitare de perfecționare se încheie cu colocviu. Absolvenții primesc certificat de absolvire.

Art. 77. — Pentru organizarea activităților de pregătire postuniversitară, prevăzute la art. 74, instituțiile de învățământ superior se pot asocia cu instituții similare, precum și cu agenți economici din țară sau din străinătate. În acest caz, structura studiilor, structurile organizatorice și modul lor de funcționare și de finanțare se aprobă de Ministerul Învățământului, la propunerea instituției de învățământ superior inițiatoare.

Art. 78. — (1) Învățământul postuniversitar este susținut prin taxe sau din alte surse, cu excepțiile prevăzute de lege.

(2) Bursele de stat în învățământul postuniversitar se obțin prin concurs.

Art. 79. — Învățământul postuniversitar medical se organizează în forme specifice stabilite prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Învățământului și a Ministerului Sănătății.

Secțiunea a 5-a

Cercetarea științifică în învățământul superior

Art. 80. — (1) În instituțiile de învățământ superior se organizează activități de cercetare științifică, dezvoltare tehnologică, proiectare, consultanță sau expertiză, care se desfășoară în cadrul departamentelor, catedrelor sau în unități proprii de cercetare științifică, inclusiv prin colaborare cu instituții de învățământ și de cercetare din țară sau din străinătate.

(2) Unitățile de cercetare științifică se înființează cu aprobarea senatelor universitare.

(3) Catedrele, departamentele și unitățile de cercetare științifică sunt încadrate cu personal didactic, de cercetare științifică și cu alte categorii de personal.

(4) Activitatea de cercetare științifică constituie unul dintre criteriile de apreciere a valorii profesionale a cadrului didactic și, după caz, poate completa norma didactică.

(5) Studenții pot participa la contracte de cercetare științifică din departamente, catedre și unități de cercetare.

(6) Modul de organizare și de desfășurare a cercetării științifice în instituțiile de învățământ superior se stabilește prin regulament aprobat de senatul universitar.

(7) Pentru activități de cercetare științifică specifice, în rețeaua Ministerului Învățământului pot funcționa institute de cercetare cu personalitate juridică.

(8) Cercetarea științifică din învățământul superior beneficiază gratuit de serviciile întregii rețele de informare și de documentare a bibliotecilor din învățământ.

Art. 81. — (1) Programele de cercetare științifică fundamentală, precum și alte programe de interes deosebit sunt finanțate, pe bază de contracte, din fondurile alocate anual,

direct Ministerului Învățământului, de la bugetul de stat, separat de finanțarea procesului de învățământ. Finanțarea contractelor de cercetare se face în mod competitiv, pe baza evaluărilor făcute de către Consiliul Național al Cercetării Științifice Universitare.

(2) Programele de cercetare tehnologică avansată, programele de cercetare aplicativă, precum și activitățile de proiectare, consultanță, expertiză, altele decât cele având ca beneficiar Ministerul Învățământului, sunt finanțate, pe bază de contracte încheiate direct cu beneficiarii cercetărilor sau activităților respective, din fondurile de la bugetul de stat și din fondul special de cercetare alocate altor ministere, precum și din alte surse.

(3) Activitatea de cercetare științifică desfășurată în instituțiile de cercetare ale Ministerului Învățământului este finanțată de la bugetul de stat, pentru programele solicitate de acest minister, și din alte surse, pentru programele comandate de terți.

Art. 82. — Veniturile nete obținute din realizarea programelor de cercetare științifică și din activitățile de proiectare, consultanță sau expertiză se utilizează, cu acordul coordonatorului de program și cu avizul rectorului instituției de învățământ superior, pentru dezvoltarea bazei materiale proprii de cercetare, precum și pentru remunerarea personalului care a executat contractul.

Secțiunea a 6-a

Structura instituțiilor de învățământ superior

Art. 83. — Instituția de învățământ superior cuprinde, de regulă, mai multe facultăți, colegii universitare, departamente, catedre, unități de cercetare științifică, de proiectare și de microproducție.

Art. 84. — (1) Facultatea reprezintă unitatea funcțională de bază a instituției de învățământ superior și are în componență una sau mai multe secții de specialitate. Facultatea este organizată pe departamente și catedre. Activitatea didactică în cadrul facultății se desfășoară pe ani de studii, serii de predare, grupe și subgrupe.

(2) Facultățile se individualizează prin:

- a) condiții de admitere și absolvire;
- b) programe de studiu;
- c) domenii de specializare.

(3) Facultatea cuprinde personal didactic și studenți, cercetători științifici și proiectanți, personal auxiliar și administrativ.

Art. 85. — Colegiul universitar este unitatea funcțională subordonată instituției de învățământ superior sau facultății.

Art. 86. — Departamentul constituie o structură subordonată instituției de învățământ superior sau, după caz, facultății, având funcții didactice, de cercetare științifică, de proiectare și de microproducție. Organizarea departamentelor se stabilește de către senatele universitare.

Art. 87. — Catedra este unitatea structurală de bază a facultății sau, după caz, a departamentului, care realizează activități de învățământ și de cercetare. Catedra cuprinde personal didactic și, după caz, personal de cercetare, de proiectare și auxiliar, dintr-o disciplină sau dintr-o familie de discipline.

Art. 88. — Instituțiile de învățământ superior sau componentele acestora au dreptul de a organiza și administra, singure sau în colaborare cu alte instituții, unități și centre de cercetare, centre pentru pregătirea resurselor umane, unități de microproducție, loturi experimentale sau alte structuri instituționale.

Secțiunea a 7-a

Autonomia universitară

Art. 89. — (1) Autonomia universitară constă în dreptul comunității universitare de a se conduce, de a-și exercita libertățile academice fără nici un fel de ingerințe ideologice, politice sau religioase, de a-și asuma un ansamblu de competențe și obligații în concordanță cu opțiunile și orientările

strategice naționale ale dezvoltării învățământului superior stabilite prin lege.

(2) Autonomia universitară se corelează cu principiul răspunderii personale și publice pentru calitatea întregii activități didactice și de cercetare științifică pe care o desfășoară instituția respectivă de învățământ superior.

Art. 90. — (1) Comunitatea universitară cuprinde totalitatea persoanelor care desfășoară activitate didactică, de cercetare științifică și de proiectare, precum și pe cei care studiază într-o instituție de învățământ superior.

(2) Comunitatea universitară folosește în activitatea sa personal auxiliar și administrativ.

Art. 91. — (1) Spațiul universitar este constituit din totalitatea edificiilor, terenurilor, campusurilor universitare, dotărilor de orice fel și cu orice destinație, folosite de instituția de învățământ superior, indiferent de titlul juridic sub care aceasta este îndreptățită să le utilizeze.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) spațiile și dotările aferente care aparțin Ministerului Sănătății și ministerele cu rețea sanitară proprie, în care se desfășoară învățământul medical superior de stat.

Art. 92. — (1) Ansamblul de drepturi și obligații, precum și normele care reglementează viața comunității universitare în spațiul universitar propriu sunt cuprinse în Carta universitară a instituției de învățământ superior, adoptată de senatul universitar, în condițiile legii.

(2) Autonomia universitară vizează domeniile conducerii, structurării și funcționării instituției, ale activității didactice și de cercetare științifică, ale administrării și ale finanțării.

(3) Autonomia universitară se realizează, în principal, prin: programarea, organizarea, desfășurarea și perfecționarea procesului de învățământ; organizarea cercetării științifice și a documentării; stabilirea specializărilor; stabilirea planurilor de învățământ și a programelor analitice, în acord cu standardele naționale; admiterea candidaților la studii, pe baza criteriilor generale stabilite de Ministerul Învățământului; selecția și promovarea personalului didactic și ale celorlalte categorii de personal; stabilirea criteriilor de apreciere a activității didactice și științifice; acordarea, în condițiile legii, a titlurilor didactice, științifice și onorifice; stabilirea formelor de studiu postuniversitar, confirmate prin acreditarea programelor de studiu; stabilirea, împreună cu Ministerul Învățământului și cu alte autorități publice, agenți economici, organizații profesionale și patronale recunoscute la nivel național, a domeniilor în care se utilizează diplomele și certificatele proprii emise; stabilirea programelor de cooperare cu alte instituții de învățământ superior și de cercetare din țară și din străinătate; eligibilitatea tuturor organismelor de conducere, prin vot secret; stabilirea necesităților financiare și materiale; rezolvarea problemelor sociale ale comunității universitare; folosirea fondurilor și gestionarea lor cu respectarea prevederilor legale; acordarea, din fonduri proprii, a burselor de studiu și de cercetare, distincte de cele atribuite potrivit altor reglementări legale; asigurarea ordinii și disciplinei în spațiul universitar; organizarea și controlul tuturor serviciilor economico-gospodărești; găsirea și stabilirea surselor suplimentare de venituri; organizarea activității culturale și sportive; înființarea fundațiilor; stabilirea și folosirea unor însemne și simboluri proprii.

(4) În plan financiar, autonomia universitară se realizează ca drept de gestionare, potrivit legii și răspunderii personale, a fondurilor alocate de la bugetul public național sau provenite din alte surse, inclusiv a veniturilor realizate din taxe în valută de la studenți și cursanți străini, potrivit criteriilor stabilite de comun acord cu Ministerul Învățământului.

Art. 93. — (1) Membrii comunității universitare au dreptul de a lua parte la conducerea treburilor universitare; organele de conducere se aleg prin vot secret, potrivit Cartei universitare, pentru perioade de 4 ani.

(2) Organele alese, cu excepția rectorului, se confirmă de către senatul universitar. Rectorul se alege de către senat și se confirmă prin ordin al ministrului învățământului. O persoană nu poate ocupa funcția de decan sau de rector mai mult de două mandate succesive. Rectorul poate fi revocat

din funcție de către senatul universitar prin aceeași procedură folosită la numire.

(3) Ministrul învățământului poate suspenda din funcție, din motive justificate, pe rectorul unei instituții de învățământ superior, de stat sau particular, acreditată. Hotărârea de revocare sau de menținere în funcție a rectorului se ia de către senatul universitar, în cel mult 30 de zile de la data comunicării ordinului de suspendare.

Art. 94. — (1) În senatele universitare și în consiliile facultăților studenții sunt reprezentați în proporție de 1/4 din numărul membrilor acestor consilii și senate, în condițiile stabilite de Carta universitară.

(2) Protecția membrilor comunității universitare în activitatea profesională și în spațiul universitar este înscrisă în Carta universitară. Abaterile de la deontologia universitară se analizează și se soluționează la nivelul consiliilor facultăților și al senatului.

(3) Membrii comunității universitare sunt obligați să respecte regulamentele interne ale instituției de învățământ superior, stabilite în conformitate cu Carta universitară.

Art. 95. — Accesul în spațiul universitar este permis numai în condițiile stabilite prin Carta universitară sau prin lege.

Art. 96. — La nivel național, autonomia universitară se manifestă prin relația directă a rectorului instituției de învățământ superior cu Ministerul Învățământului și prin alegerea reprezentanților instituției în organisme profesionale, conform legii.

CAPITOLUL X Învățământul militar

Art. 97. — Învățământul militar este învățământ de stat, parte integrantă a sistemului național de învățământ, și cuprinde: învățământ liceal; învățământ postliceal pentru formarea maiștrilor militari și subofițerilor; învățământ universitar pentru formarea ofițerilor și specialiștilor; învățământ postuniversitar. Perfecționarea pregătirii cadrelor militare se realizează în instituții de învățământ distincte.

Art. 98. — Structura organizatorică, profilurile, specializările, cifrele anuale de școlarizare și criteriile de selecționare a candidaților pentru învățământul militar se stabilesc de către Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne, Ministerul Justiției, Serviciul Român de Informații și alte instituții cu atribuții în domeniul siguranței naționale, potrivit specificului fiecărei arme și trepte de învățământ.

Art. 99. — Planurile de învățământ pentru învățământul militar liceal, postliceal și superior se elaborează de către Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne, Ministerul Justiției, Serviciul Român de Informații și alte instituții cu atribuții în domeniul siguranței naționale, fiind avizate de către Ministerul Învățământului.

Art. 100. — Diplomele de absolvire a instituțiilor militare de învățământ și titlurile științifice obținute dau dreptul deținătorilor legali, după trecerea în rezervă, să ocupe funcții echivalente cu cele ale absolvenților instituțiilor civile de învățământ, cu profil apropiat și de același nivel.

Art. 101. — Admiterea și procesul de învățământ în instituțiile militare de toate nivelurile se desfășoară în limba română.

Art. 102. — Pentru aplicarea prevederilor prezentei legi la specificul învățământului militar, Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne, Ministerul Justiției, Serviciul Român de Informații și alte instituții cu atribuții în domeniul siguranței naționale pot emite ordine, regulamente și instrucțiuni proprii.

CAPITOLUL XI Învățământul particular

Art. 103. — (1) Învățământul particular constituie o alternativă la învățământul de stat sau îl completează.

(2) Instituțiile și unitățile de învățământ particular acreditate fac parte din sistemul național de învățământ și educație și se supun dispozițiilor prezentei legi.

(3) Instituțiile și unitățile de învățământ particular dispun de autonomie organizatorică și funcțională, în concordanță cu reglementările legale referitoare la organizarea și funcționarea sistemului de învățământ.

(4) Instituțiile și unitățile de învățământ particular acreditate pot fi sprijinite de stat.

Art. 104. — Învățământul particular funcționează potrivit legii, dacă:

- a) este organizat și funcționează pe principiul nonprofit;
- b) este organizat pe principii nediscriminatorii și respinge ideile, curentele și atitudinile antidemocratice, xenofobe, șovine și rasiste;
- c) respectă standardele naționale.

Art. 105. — (1) Învățământul particular preuniversitar cuprinde grădinițe, școli primare și gimnaziale, școli profesionale și de ucenici, licee și școli postliceale.

(2) Grădinițele, școlile primare și gimnaziale, precum și școlile profesionale și de ucenici se pot înființa cu autorizarea inspectoratului școlar, în baza documentației de evaluare.

(3) Liceele și școlile postliceale se pot înființa cu avizul inspectoratului școlar și aprobarea Ministerului Învățământului, în baza documentației de evaluare.

Art. 106. — (1) Criteriile de evaluare pentru învățământul particular preuniversitar se referă la domeniile fundamentale de organizare și de funcționare: personal didactic, conținut, bază materială și activitate financiară.

(2) Standardele corespund fiecărui criteriu și indică nivelurile minime obligatorii în procesul de evaluare. Aceste standarde sunt diferențiate în funcție de nivelul de învățământ și sunt stabilite de Comisia de Evaluare și Acreditare a Învățământului Preșcolar și Preuniversitar, care se înființează și funcționează pe lângă Ministerul Învățământului, în baza regulamentului aprobat prin hotărâre a Guvernului.

Art. 107. — (1) Procesul de acreditare a unităților de învățământ preuniversitar cuprinde două faze:

- a) autorizarea de încredere, care acordă dreptul de organizare și funcționare provizorie a unității respective;
- b) acreditarea, care acordă unității respective toate drepturile ce decurg din prezenta lege.

(2) Acreditarea trebuie solicitată după acordarea autorizației de încredere, astfel:

- a) după cel mult 4 ani, pentru grădinițe și școli primare;
- b) după primul examen de capacitate, pentru gimnaziu;
- c) după primul examen de bacalaureat, pentru liceu;
- d) după primul examen de absolvire, pentru școlile profesionale, de ucenici și postliceale.

Art. 108. — (1) În învățământul particular preuniversitar se aplică planuri similare sau alternative învățământului de stat, care cuprind discipline obligatorii, opționale și facultative, corespunzător standardelor naționale.

(2) Programele analitice ale disciplinelor trebuie să răspundă aceluiași cerințe ca și planurile de învățământ.

(3) Pentru învățământul particular preuniversitar, planurile și programele de învățământ, similare sau alternative învățământului de stat, sunt aprobate de Ministerul Învățământului.

Art. 109. — În învățământul particular preuniversitar, formațiunile de studiu (clase, grupe, subgrupe) nu pot depăși numeric limitele maxime legale.

Art. 110. — (1) În învățământul particular preuniversitar posturile didactice se ocupă în condițiile prevăzute de Statutul personalului didactic.

(2) Cadrele didactice din învățământul particular preșcolar și primar trebuie să aibă norma de bază în unitatea respectivă.

(3) În învățământul particular gimnazial, liceal și profesional, cel puțin 60% din personalul didactic trebuie să fie încadrat cu norma de bază în unitatea respectivă.

(4) Pentru învățământul particular postliceal, cel puțin 50% din posturi, constituite în conformitate cu prevederile legale, trebuie să fie acoperite cu personal didactic angajat cu norma de bază în unitatea respectivă.

(5) Personalul didactic de conducere din învățământul particular trebuie să fie angajat cu norma de bază în unitatea

de învățământ respectivă și să îndeplinească cerințele Statutului personalului didactic privind ocuparea funcțiilor de conducere.

Art. 111. — Diplomele sau certificatele acordate de unitățile din învățământul particular preuniversitar, înființate potrivit prezentei legi, au valoare și produc efectele actelor de studii eliberate în învățământul de stat, dacă examenele de absolvire au fost susținute în fața unor comisii numite în conformitate cu dispozițiile legale.

Art. 112. — Elevii din învățământul particular se pot transfera la alte unități de învățământ de stat sau particular, cu acordul unității primitoare și în condițiile stabilite de Ministerul Învățământului.

Art. 113. — Învățământul superior particular funcționează potrivit Legii nr. 88/1993 privind acreditarea instituțiilor de învățământ superior și recunoașterea diplomelor, cu respectarea prevederilor prezentei legi.

Art. 114. — În învățământul particular, taxele de școlarizare se stabilesc de către fiecare instituție sau unitate de învățământ, în condițiile legii.

Art. 115. — (1) Baza materială a instituțiilor și unităților de învățământ particular trebuie să corespundă standardelor desfășurării unui proces instructiv-educativ de calitate: spații adecvate procesului de învățământ, în proprietate sau închiriate; laboratoare proprii, cu dotare corespunzătoare pentru un an în avans față de anul școlarizat; bibliotecă dotată cu fond de carte propriu, adecvat conținutului disciplinelor și nivelului acestora.

(2) Pentru obținerea acreditării, instituția sau unitatea de învățământ respectivă trebuie să facă dovada că în perioada de funcționare provizorie a utilizat cel puțin 25% din venituri pentru investiții în baza materială proprie.

(3) După două cicluri de școlarizare ulterioare acreditării, instituția sau unitatea de învățământ trebuie să facă dovada că deține în proprietate cel puțin 50% din spațiile de învățământ și că, în toată perioada anterioară, a utilizat cel puțin 25% din venituri pentru investiții în baza materială proprie.

Art. 116. — Instituțiile și unitățile de învățământ particular se supun evaluării și controlului, în condițiile legii.

Art. 117. — (1) Învățământul cooperatist se desfășoară în unități care sunt proprietatea asociațiilor cooperatiste.

(2) Finanțarea învățământului cooperatist se asigură din fonduri proprii ale asociațiilor cooperatiste, din taxe școlare și din alte surse.

(3) Ministerul Învățământului acoperă de la bugetul de stat cheltuielile pentru salarizarea personalului didactic, cu excepția personalului care asigură instruirea practică.

(4) Unităților de învățământ cooperatist li se aplică prevederile art. 115 din prezenta lege.

CAPITOLUL XII

Învățământul pentru persoanele aparținând minorităților naționale

Art. 118. — Persoanele aparținând minorităților naționale au dreptul să studieze și să se instruiască în limba maternă la toate nivelurile și formele de învățământ, în condițiile prezentei legi.

Art. 119. — (1) În funcție de necesitățile locale, se pot organiza, la cerere și în condițiile legii, grupe, clase, secții sau școli cu predarea în limbile minorităților naționale.

(2) Prevederile alin. (1) al acestui articol se vor aplica fără a se aduce atingere învățării limbii oficiale și predării în această limbă.

Art. 120. — (1) Limba și literatura română se predau în învățământul primar după programe de învățământ și manuale școlare elaborate în mod special pentru minoritatea respectivă. În învățământul gimnazial și liceal, Limba și literatura română se predau după programe de învățământ și manuale școlare identice cu cele pentru clasele cu predarea în limba română.

(2) În învățământul gimnazial și liceal, Istoria românilor și Geografia României se predau în limba română, după programe și manuale identice cu cele pentru clasele cu pre-

darea în limba română. Examinarea la aceste discipline se face în limba română. În învățământul primar, aceste discipline se predau în limba maternă.

(3) În programele și manualele de Istorie universală și de Istorie a românilor se vor reflecta istoria și tradițiile minorităților naționale din România.

(4) În învățământul gimnazial se introduce, la cerere, ca disciplină de studiu, Istoria și tradițiile minorităților naționale, cu predare în limba maternă. Programele analitice și manualele la această disciplină sunt aprobate de Ministerul Învățământului.

Art. 121. — Elevilor aparținând minorităților naționale, care frecventează unități de învățământ cu predarea în limba română, li se asigură, la cerere și în condițiile legii, ca disciplină de studiu, limba și literatura maternă, precum și istoria și tradițiile minorității naționale respective.

Art. 122. — (1) În învățământul de stat profesional, liceal — tehnic, economic, administrativ, agricol, silvic, agromontan —, cât și în învățământul postliceal, pregătirea de specialitate se face în limba română, asigurându-se, în funcție de posibilități, însușirea terminologiei de specialitate și în limba maternă.

(2) În învățământul medical universitar de stat, în cadrul secțiilor existente, pregătirea de specialitate se poate face în continuare în limba maternă, cu obligația însușirii terminologiei de specialitate în limba română.

Art. 123. — În învățământul universitar de stat se pot organiza, la cerere și în condițiile prezentei legi, grupe și secții cu predarea în limba maternă pentru pregătirea personalului necesar în activitatea didactică și cultural-artistică.

Art. 124. — În învățământul de toate gradele, concursurile de admitere și examenele de absolvire se susțin în limba română. Concursuri de admitere și examene de absolvire pot fi susținute în limba maternă la școlile, clasele și specializările la care predarea se face în limba maternă respectivă, în condițiile prezentei legi.

Art. 125. — Ministerul Învățământului asigură, în limba de predare, pregătirea și perfecționarea personalului didactic, precum și manuale școlare și alte materiale didactice.

Art. 126. — În conducerea unităților și a instituțiilor de învățământ în care există grupe, clase sau secții cu predare în limbile minorităților naționale se asigură o reprezentare proporțională a cadrelor didactice din rândul minorităților, cu respectarea competenței profesionale.

TITLUL III

Conținutul învățământului

CAPITOLUL I

Învățământul preuniversitar

Art. 127. — (1) Conținutul învățământului preuniversitar este asigurat prin planuri de învățământ, programe analitice și manuale școlare.

(2) Planurile de învățământ cuprind discipline obligatorii, opționale și facultative, precum și numărul de ore aferent fiecăreia dintre acestea. Ponderele disciplinelor opționale și facultative crește în clasele finale ale învățământului gimnazial și liceal.

(3) Programele analitice stabilesc, pentru fiecare disciplină din planul de învățământ, obiectivele instructiv-educative și formative ale disciplinei și evidențiază conținuturile fundamentale de ordin teoretic, experimental și aplicativ, oferind orientări metodologice generale pentru realizarea acestora.

Art. 128. — (1) Planurile de învățământ și programele analitice pentru învățământul preuniversitar se aprobă de către Ministerul Învățământului, la propunerea comisiei naționale de specialitate.

(2) În unitățile de învățământ se utilizează numai manuale școlare aprobate de Ministerul Învățământului.

(3) În unitățile de învățământ se pot utiliza manuale alternative, selectate prin concurs, la nivel național. Cadrul didactic are dreptul de a recomanda elevilor un anumit manual.

(4) Obiectivele specifice în evaluarea procesului instructiv-educativ pe fiecare nivel de învățământ se stabilesc prin standarde aprobate de Ministerul Învățământului.

CAPITOLUL II

Învățământul superior

Art. 129. — (1) În instituțiile de învățământ superior planurile de învățământ se elaborează de către facultăți sau departamente, se analizează în cadrul consiliilor acestora, se aprobă de către senatele universitare și se avizează de către Ministerul Învățământului pentru a fi în concordanță cu standardele naționale. Modificarea planurilor de învățământ se poate face numai începând cu anul I.

(2) Programele analitice se elaborează de către titularii de discipline și se aprobă de către catedră sau departament.

Art. 130. — În funcție de specificul facultăților și al specializărilor, planurile de învățământ și programele analitice pot fi concepute și în structură modulară.

CAPITOLUL III

Activitatea extrașcolară

Art. 131. — (1) Conținutul instruirii și educației la toate nivelurile de organizare a învățământului se completează prin activități extrașcolare.

(2) Activitatea extrașcolară se organizează de către școli, cluburi, palate ale copiilor și elevilor, administrațiile județene ale taberelor, conducerile taberelor școlare și bazelor sportive, turistice și de agrement și de alte unități pentru activități complementare, cu sprijinul familiei și al altor factori interesați.

(3) Activitățile extrașcolare au conținut științific, cultural-artistic, umanitar, ecologic, moral-civic, tehnic-aplicativ, turistic, sportiv, precum și caracter recreativ.

(4) Palatul Național al Copiilor și Elevilor din București, subordonat Ministerului Învățământului, precum și palatele copiilor din județe, din subordinea inspectoratelor școlare, au și rol metodologic pentru activitățile extrașcolare.

Art. 132. — (1) Organizarea și competențele unităților specializate în activitatea extrașcolară se stabilesc prin regulament aprobat de Ministerul Învățământului, în colaborare cu Ministerul Tineretului și Sportului.

(2) Ministerul Învățământului, prin inspectoratele școlare, asigură și controlează realizarea obiectivelor instruirii și educației extrașcolare.

CAPITOLUL IV

Educația permanentă

Art. 133. — Pentru asigurarea educației permanente, Ministerul Învățământului colaborează cu Ministerul Culturii și cu alte ministere interesate, precum și cu mijloacele de informare în masă, cultele religioase, universitățile populare, fundațiile culturale, alte societăți și instituții, pentru a facilita accesul la știință și cultură al tuturor cetățenilor, indiferent de vârstă, în vederea adaptării lor la mutațiile majore care survin în viața socială.

Art. 134. — Ministerul Învățământului, prin unitățile și instituțiile sale, acordă, pe bază de contract, asistență de specialitate celor care organizează diferite programe de instruire a adulților în sistemul educației permanente și al conversiei profesionale sau poate organiza asemenea programe din proprie inițiativă.

Art. 135. — (1) Ministerele, regiile autonome, societățile comerciale, alte persoane juridice sau fizice pot organiza, împreună cu unitățile de învățământ sau separat, cursuri de pregătire și perfecționare profesională a adulților, în scopul calificării propriilor salariați și a viitorilor angajați sau pentru conversie profesională.

(2) Cursurile organizate în condițiile alin. (1) nu sunt atestate de Ministerul Învățământului, cu excepția celor organizate în colaborare cu Ministerul Muncii și Protecției Sociale pentru protecția socială a șomerilor și reintegrarea lor profesională. În situația când aceste cursuri se desfășoară pe

baza unor programe avizate de Ministerul Învățământului, ele se finalizează prin acordarea de certificate de calificare profesională recunoscute de Ministerul Învățământului.

Art. 136. — (1) Pentru instruirea adulților, precum și pentru sprijinirea sistemului de învățământ în realizarea unor obiective specifice, pot fi organizate, cu aprobarea Ministerului Învățământului, instituții și rețele de învățământ deschis sau la distanță, care utilizează tehnologiile moderne de comunicare și de preluare a informațiilor.

(2) Cheltuielile necesare pentru acest sistem de învățământ sunt suportate de către beneficiari și de către instituțiile interesate.

CAPITOLUL V

Bibliotecile din învățământ

Art. 137. — (1) În sistemul de învățământ funcționează, ca parte integrantă, o rețea de biblioteci specializate: biblioteci centrale universitare și biblioteci pedagogice, ca instituții cu personalitate juridică, subordonate direct Ministerului Învățământului; biblioteci ale instituțiilor de învățământ superior, ale facultăților, colegiilor, departamentelor, catedrelor; biblioteci ale caselor corpului didactic; biblioteci școlare.

(2) Bibliotecile menționate la alin. (1) funcționează pe bază de regulamente aprobate de Ministerul Învățământului.

(3) Bibliotecile din învățământ pot organiza, cu aprobarea Ministerului Învățământului și în colaborare cu Ministerul Culturii, secții specifice, precum și alte forme pe care le consideră necesare pentru studiul individual al adulților.

Art. 138. — Pregătirea personalului de specialitate pentru biblioteci este asigurată de către Ministerul Învățământului prin studii universitare de scurtă și de lungă durată, iar perfecționarea acestuia este coordonată de Ministerul Învățământului.

Art. 139. — Coordonarea activității rețelei bibliotecilor din învățământ se asigură de către Ministerul Învățământului.

TITLUL IV

Conducerea învățământului

CAPITOLUL I

Ministerul Învățământului și alte organisme de nivel național

Art. 140. — (1) Ministerul Învățământului se organizează și funcționează potrivit legii.

(2) Pentru exercitarea atribuțiilor sale, Ministerul Învățământului constituie structuri de experți și se sprijină pe organisme consultative, la nivel național, alcătuite pe criterii de prestigiu profesional și moral: Consiliul Național pentru Reforma Învățământului, Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, Consiliul Național de Finanțare a Învățământului Superior, Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior, Consiliul Național al Bibliotecilor, Consiliul Național al Rectorilor și comisiile naționale de specialitate pe discipline. De asemenea, Ministerul Învățământului consultă societățile științifice naționale ale cadrelor didactice și, după caz, organizațiile studențești recunoscute în plan național, precum și organizațiile sindicale ale personalului din învățământ la nivel de ramură.

(3) Pentru confirmarea titlurilor, diplomelor și certificatelor universitare, Ministerul Învățământului constituie Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare. Membrii consiliului sunt profesori universitari, personalități de prestigiu științific, cultural și moral, recunoscute pe plan național sau internațional. Ei sunt selectați, de regulă, pe baza propunerilor senatelor universitare. Consiliul funcționează potrivit unui regulament propriu, aprobat de Ministerul Învățământului.

(4) Pe lângă Ministerul Învățământului funcționează Federația Sportului Școlar și Universitar, unitate autonomă, cu personalitate juridică. Îndrumarea activității Federației Sportului Școlar și Universitar se face de către Ministerul

Învățământului, în colaborare cu Ministerul Tineretului și Sportului.

Art. 141. — Ministerul Învățământului conduce sistemul național de învățământ, exercitând, în principal, următoarele atribuții:

- a) coordonează și controlează sistemul național de învățământ;
- b) organizează rețeaua învățământului de stat și propune Guvernului cifrele de școlarizare, pe baza studiilor de prognoză, cu consultarea unităților de învățământ, a autorităților locale și a agenților economici interesați;
- c) aprobă planurile de învățământ, programele analitice și manualele școlare pentru învățământul preuniversitar;
- d) instituie concurs național pentru manuale școlare și asigură finanțarea editării acestora;
- e) coordonează activitatea de cercetare științifică din învățământ;
- f) elaborează metodologia-cadru a concursurilor de admitere în învățământul superior;
- g) aprobă înființarea liceelor, a școlilor postliceale, a colegiilor și facultăților;
- h) aprobă, conform legii, regulamentele de organizare și funcționare a unităților subordonate;
- i) elaborează studii de diagnoză și prognoză în domeniul restructurării și modernizării învățământului și contribuie la perfecționarea cadrului legislativ;
- j) răspunde de elaborarea, omologarea și distribuirea mijloacelor de învățământ; dezvoltă și modernizează baza didactică materială a învățământului;
- k) asigură identificarea și pregătirea adecvată a elevilor cu aptitudini deosebite;
- l) asigură școlarizarea specializată și asistența psihopedagogică adecvată a copiilor și tinerilor cu deficiențe fizice senzoriale, mentale sau asociate;
- m) analizează modul în care se asigură protecția socială în învățământ și propune măsuri corespunzătoare Guvernului și autorităților publice locale abilitate;
- n) coordonează activitatea bibliotecilor universitare din subordine;
- o) răspunde de formarea și perfecționarea personalului didactic;
- p) coordonează, potrivit legii, numirea, transferarea, eliberarea și evidența personalului didactic, de conducere, de îndrumare și control și a celui auxiliar, din învățământul de stat și din unitățile subordonate;
- r) răspunde de evaluarea sistemului național de învățământ;
- s) elaborează și aplică strategiile de reformă pe termen mediu și lung ale învățământului și educației;
- t) elaborează, împreună cu Ministerul Afacerilor Externe, strategia colaborării cu alte state și cu organisme internaționale specializate în domeniul învățământului;
- u) colaborează, pe bază de protocoale, cu statele în care trăiește populație de naționalitate sau de origine română, pentru promovarea și desfășurarea învățământului în limba maternă;
- v) elaborează norme specifice pentru construcțiile școlare și pentru dotarea acestora;
- w) stabilește, pe baza înțelegerilor și a convențiilor încheiate cu alte state, modalitățile de recunoaștere și de echivalare a studiilor și diplomelor;
- x) stabilește, pentru învățământul preuniversitar de stat, structura anului școlar, sesiunile de examene, perioadele de desfășurare a concursurilor, precum și vacanțele școlare;
- y) elaborează și controlează sistemul de evaluare a pregătirii elevilor și studenților;
- z) controlează modul de respectare a normelor financiar-contabile, de execuție bugetară și de administrare a patrimoniului din sistemul național al învățământului de stat.

CAPITOLUL II

Inspectoratele școlare

Art. 142. — Inspectoratele școlare sunt organe de specialitate subordonate Ministerului Învățământului, având, în principal, următoarele atribuții:

- a) urmăresc modul de organizare și de funcționare a rețelei de învățământ preuniversitar și realizează inspecția școlară;
- b) asigură aplicarea legislației în organizarea, conducerea și desfășurarea procesului de învățământ;
- c) înființează, cu avizul Ministerului Învățământului, unități ale învățământului de stat — grădinițe, școli primare, gimnazii, școli profesionale și de ucenici;
- d) propun Ministerului Învățământului rețeaua de școlarizare din raza lor teritorială;
- e) asigură, împreună cu autoritățile administrației publice locale, școlarizarea elevilor, pe durata învățământului obligatoriu;
- f) asigură încadrarea unităților de învățământ cu personal didactic necesar, în conformitate cu prevederile Statutului personalului didactic;
- g) organizează și îndrumă activitatea de perfecționare a personalului didactic, de cercetare științifică și alte acțiuni complementare din învățământul preuniversitar;
- h) asigură, împreună cu autoritățile publice locale, utilizarea, dezvoltarea și protejarea bazei didactico-materiale din unitățile de învățământ;
- i) coordonează organizarea concursurilor de admitere și a examenelor de absolvire din unitățile de învățământ, precum și a concursurilor școlare;
- j) controlează toate activitățile și serviciile de învățământ preuniversitar organizate de agenți economici, fundații, asociații, culte și alte persoane juridice sau fizice, de pe raza lor teritorială; constată eventualele încălcări ale prevederilor legale și iau măsurile prevăzute de lege;
- k) coordonează activitatea bibliotecilor din unitățile de învățământ subordonate;
- l) coordonează și controlează activitatea Casei corpului didactic.

Art. 143. — (1) Structura inspectoratelor școlare se stabilește de către Guvern, la propunerea ministrului învățământului.

(2) În structura inspectoratelor școlare din județele cu învățământ și în limbile minorităților naționale sunt cuprinși și inspectorii școlari pentru acest învățământ.

(3) Unitățile extrașcolare și unitățile conexe învățământului preuniversitar sunt subordonate inspectoratului școlar.

(4) Inspectoratul școlar are un consiliu de administrație și un consiliu consultativ. Consiliul de administrație este format din inspectorul școlar general, inspectorii școlari generali adjuncți, inspectorii de specialitate, directorul Casei corpului didactic, contabilul-șef și consilierul juridic al inspectoratului școlar.

Inspectorul școlar general este președintele de drept al consiliului de administrație. Consiliul consultativ este format din directorii de unități de învățământ, alte cadre didactice de prestigiu și reprezentanți ai părinților, ai autorităților locale administrative, ai comunităților religioase și ai agenților economici. Președintele consiliului consultativ este ales prin vot secret dintre membrii acestuia.

(5) Inspectoratele școlare organizează periodic conferințe județene ale personalului didactic din învățământul preuniversitar, pe specialități, cu rol consultativ, participativ și metodic.

Art. 144. — (1) Inspectorul școlar general, inspectorii școlari generali adjuncți și directorul Casei corpului didactic sunt numiți prin ordin al ministrului învățământului, pe baza criteriilor de competență profesională și managerială.

(2) Inspectorii școlari se numesc de către inspectorul școlar general, prin concurs, pe baza criteriilor de competență profesională și managerială, de regulă pe o perioadă de 4 ani.

(3) Concursurile se desfășoară pe baza unei metodologii elaborate de Ministerul Învățământului.

CAPITOLUL III

Conducerea instituțiilor și a unităților învățământului de stat

Art. 145. — (1) Unitățile de învățământ preuniversitar sunt conduse de directori, ajutați, după caz, de directori adjuncți. În activitatea de conducere, directorii se bazează pe consiliul profesoral și pe consiliul de administrație. Aceste consilii funcționează în temeiul unui regulament elaborat de Ministerul Învățământului.

(2) Consiliul profesoral al unității de învățământ, cu rol de decizie în domeniul instructiv-educativ, este format din personalul didactic de predare din unitatea respectivă și este prezidat de director.

(3) Consiliul de administrație al unității de învățământ, cu rol de decizie în domeniul administrativ, este format din cel puțin 5 membri, dar nu mai mult de 11 membri, între care directorul unității, directorul adjunct, contabilul-șef, cadre didactice alese de consiliul profesoral și reprezentanți ai părinților, precum și ai administrației publice locale. În consiliul de administrație se includ și reprezentanți ai agenților economici care asigură baza materială pentru practică. Directorul unității de învățământ este președintele consiliului de administrație.

(4) Unitatea de învățământ preșcolar sau primar afiliată altei unități de învățământ își alege 1–2 cadre didactice în consiliul de administrație al acesteia.

(5) În consiliile de administrație ale liceelor și școlilor postliceale se includ 1–2 elevi.

(6) Directorii și directorii adjuncți ai unităților din învățământul preșcolar, primar, gimnazial și profesional, precum și directorii adjuncți din învățământul liceal și postliceal sunt numiți de inspectorul școlar general.

(7) Directorii unităților din învățământul liceal și postliceal sunt numiți prin ordin al ministrului învățământului, la propunerea inspectorului școlar general.

(8) Directorii unităților destinate activităților extrașcolare sunt numiți de ministrul învățământului la unitățile direct subordonate Ministerului Învățământului și de către inspectorul școlar general pentru unitățile din subordinea inspectoratului școlar.

(9) Numirea directorilor și a directorilor adjuncți ai unităților de învățământ menționate la alin. (6) și (7) se face pe baza criteriilor de competență profesională și managerială, pe o perioadă de 4 ani, de regulă, la propunerea consiliilor profesorale respective. Metodologia de numire se stabilește de Ministerul Învățământului.

Art. 146. — Instituțiile de învățământ superior sunt conduse de senate, iar facultățile și departamentele, de consilii. Senatele sunt prezidate de rectori, consiliile facultăților, de decani, iar consiliile departamentelor, de directori. Atribuțiile și raporturile acestor organisme se stabilesc prin Carta universitară. Hotărârile senatelor, ale consiliilor facultăților și ale departamentelor se iau cu majoritatea membrilor prezenți, dacă numărul lor reprezintă cel puțin 2/3 din totalul membrilor.

Art. 147. — Conducerea operativă a instituției de învățământ superior este asigurată de biroul senatului, alcătuit din: rector, prorectori, secretar științific, director general administrativ și reprezentantul organizațiilor studențești legal constituite la nivel de institut. Președintele biroului senatului este rectorul.

CAPITOLUL IV

Evaluarea în învățământ

Art. 148. — (1) Evaluarea învățământului, ca sistem și proces, se asigură de către Ministerul Învățământului prin instituții și organisme specializate, în baza unui regulament aprobat prin ordin al ministrului învățământului.

(2) Evaluarea învățământului universitar și postuniversitar se asigură prin forme specifice, în conformitate cu dispozițiile legale și cu normele autonomiei universitare.

(3) În sistemul național de învățământ și educație notarea se face, de regulă, de la 10 la 1.

Art. 149. — Ministerul Învățământului asigură evaluarea periodică a nivelului de pregătire profesională și metodică a personalului didactic din învățământ.

Art. 150. — (1) Inspectorul școlar general elaborează, la sfârșitul fiecărui an școlar, un raport privind starea învățământului din județ, respectiv din municipiul București. Acest raport se prezintă Ministerului Învățământului, prefecturii, consiliului județean, consiliilor locale și tuturor unităților de învățământ din județ, respectiv din municipiul București.

(2) Rectorul instituției de învățământ superior elaborează, la sfârșitul fiecărui an universitar, un raport privind starea instituției de învățământ, pe care îl transmite Ministerului Învățământului, prefecturii și consiliului județean, respectiv al municipiului București.

(3) Ministrul învățământului înaintează Parlamentului raportul anual asupra stării sistemului național de învățământ, până la data de 15 octombrie. Concomitent, sunt prezentate direcțiile și prioritățile de dezvoltare a învățământului preuniversitar și superior. Raportul anual se dă publicității.

TITLUL V Resurse umane

CAPITOLUL I

Personalul din învățământ. Elevi și studenți

Art. 151. — (1) Personalul din învățământ este format din personal didactic, personal de cercetare, personal didactic auxiliar și personal administrativ.

(2) Personalul didactic este format din:

- a) educatoare — în învățământul preșcolar;
- b) învățători — în învățământul primar;
- c) institutori — în învățământul preșcolar și primar;
- d) maiștri-instructori — în învățământul gimnazial, profesional, liceal și postliceal;
- e) profesori — în învățământul gimnazial, profesional, liceal și postliceal;
- f) preparatori, asistenți universitari, lectori universitari (șefi de lucrări), conferențieri universitari, profesori universitari și profesori universitari consultanți — în învățământul superior.

(3) În învățământ poate funcționa personal didactic asociat.

(4) Personalul de cercetare este integrat în catedre, departamente, unități sau centre de cercetare și de micro-producție.

(5) În învățământul de toate gradele funcționează personal didactic auxiliar, definit conform Statutului personalului didactic.

Art. 152. — Funcțiile didactice pe tipuri și forme de învățământ, precum și condițiile pentru ocuparea acestora se stabilesc prin Statutul personalului didactic.

Art. 153. — (1) Norma didactică pentru învățământul preuniversitar se reglementează prin Statutul personalului didactic.

(2) Norma didactică pentru profilurile cu formațiuni specifice de instruire, cât și pentru unități de învățământ din localități izolate sau pentru clase cu un număr redus de elevi, se reglementează de către Ministerul Învățământului.

(3) Norma didactică pentru învățământul universitar și postuniversitar se reglementează prin Statutul personalului didactic.

Art. 154. — (1) În învățământul de stat și particular posturile didactice se ocupă prin concurs. Condițiile pentru ocuparea funcțiilor de conducere se stabilesc prin Statutul personalului didactic.

(2) Concursurile pentru ocuparea posturilor didactice au un caracter deschis. La concurs se poate prezenta orice persoană care îndeplinește condițiile prevăzute de Statutul personalului didactic.

(3) Validarea concursurilor pentru ocuparea posturilor didactice din învățământul preuniversitar de stat se face de către inspectoratele școlare, la propunerea comisiilor de concurs.

(4) Concursurile pentru ocuparea posturilor didactice din învățământul universitar și postuniversitar se aprobă de către consiliile facultăților, la propunerea comisiilor de concurs, prin vot nominal deschis, și se validează de către senatele universitare, folosind aceeași procedură. Titlurile didactice de conferențiar universitar și de profesor universitar sunt confirmate de Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare. Pe baza confirmării, ministrul învățământului emite ordin de acordare a titlurilor de conferențiar universitar și de profesor universitar.

(5) Candidatul la concursul pentru ocuparea unui post didactic cu predare în altă limbă decât aceea în care și-a făcut studiile superioare susține, în fața unei comisii de specialitate, un test de cunoaștere a limbii în care urmează să facă predarea.

Art. 155. — Ministerul Învățământului are obligația de a asigura pregătirea și perfecționarea personalului didactic din sistemul național de învățământ și stabilește, prin organisme de specialitate, standardele naționale pentru atestarea calității de cadru didactic.

Art. 156. — (1) Drepturile și îndatoririle personalului didactic sunt prevăzute în Statutul personalului didactic și în Carta universitară.

(2) Dreptul la contestație al persoanelor fizice sau juridice din învățământ se exercită prin adresare către forul ierarhic superior celui a cărui decizie este contestată.

Art. 157. — (1) În instituțiile și unitățile de învățământ sunt interzise pedepsele corporale.

(2) Personalul didactic care practică asemenea metode va fi sancționat administrativ sau, în funcție de gravitatea abaterii, se va supune rigorilor legii.

(3) Drepturile și îndatoririle elevilor sunt stabilite prin regulament elaborat de Ministerul Învățământului, iar pentru studenți acestea sunt cuprinse în Carta universitară și în regulamentele instituțiilor de învățământ superior.

Art. 158. — (1) În învățământul preuniversitar, formațiunile de studiu cuprind grupe, clase sau ani de studiu. Grupa cuprinde în medie 15 preșcolari, dar nu mai puțin de 10 și nu mai mult de 20; clasa din învățământul primar are în medie 20 de elevi, dar nu mai puțin de 10 și nu mai mult de 25; clasa din învățământul gimnazial are în medie 25 de elevi, dar nu mai puțin de 10 și nu mai mult de 30; clasa sau anul de studiu din învățământul profesional, liceal și postliceal are în medie 25 de elevi, dar nu mai puțin de 15 și nu mai mult de 30.

(2) Situațiile speciale privind formațiunile de elevi sau de preșcolari din grupa mare aflate sub efectivul minim se aprobă de către Ministerul Învățământului.

CAPITOLUL II

Perfecționarea personalului didactic

Art. 159. — În cadrul sistemului național de învățământ, perfecționarea personalului didactic din învățământul preuniversitar constituie un drept care se realizează, în principal, prin:

a) activități de perfecționare metodică și psihopedagogică la nivelul catedrelor sau al colectivelor de specialitate din unitățile de învățământ;

b) conferințe, seminarii, dezbateri sau alte forme specifice de perfecționare la nivel interșcolar, județean, național sau internațional. Aceste acțiuni pot fi organizate și în colaborare cu societăți științifice ale cadrelor didactice;

c) cursuri de perfecționare a pregătirii de specialitate, metodice și psihopedagogice sau pentru obținerea definiției în învățământ, ori a gradelor didactice, în conformitate cu prevederile legii.

Art. 160. — Perfecționarea personalului didactic din învățământul preuniversitar este coordonată de Ministerul Învățământului, care asigură finanțarea, și se realizează în:

a) instituții de învățământ superior, prin facultăți, departamente și catedre, pentru perfecționarea pregătirii de specialitate;

b) instituții de învățământ superior, prin departamentele sau catedrele de pregătire a personalului didactic, pentru perfecționarea pregătirii metodice și psihopedagogice;

c) colegii pedagogice și licee pedagogice, pentru perfecționarea de specialitate, metodică și psihopedagogică a personalului didactic din învățământul preșcolar și primar.

Art. 161. — Cursurile de perfecționare a cadrelor didactice se încheie prin colocviu. Aprecieria pregătirii se face prin calificative.

Art. 162. — (1) Casele corpului didactic sunt centre de documentare și de organizare a activităților de perfecționare, precum și a celor cu caracter științific, metodic și cultural.

(2) Casa corpului didactic organizează corpul profesorilor metodiști, alcătuit din cadre didactice competente, selectate la fiecare specialitate. Acestea sprijină departamentele sau catedrele de pregătire a personalului didactic din instituțiile de învățământ superior, pentru realizarea perfecționării.

Art. 163. — Pentru pregătirea și perfecționarea personalului didactic de conducere, îndrumare și control, Ministerul Învățământului înființează și coordonează centre și alte forme instituționalizate, cu atribuții în acest scop.

Art. 164. — Perfecționarea personalului didactic din învățământul superior de stat este finanțată de Ministerul Învățământului prin bugetele instituțiilor de învățământ și se realizează prin:

a) programe de documentare și schimburi de experiență la nivel național și internațional;

b) programe de specializare și cooperare interuniversitară, în țară și în străinătate;

c) învățământ postuniversitar, organizat potrivit prevederilor din prezenta lege;

d) programe de cercetare științifică, realizate în țară sau prin cooperare internațională;

e) inovare educațională, creație științifică, tehnică și artistică.

Art. 165. — Perfecționarea personalului didactic auxiliar din întregul sistem național de învățământ se realizează conform prevederilor art. 160.

TITLUL VI

Baza materială și finanțarea învățământului de stat

Art. 166. — (1) Baza materială a învățământului de stat constă în întreg activul patrimonial al Ministerului Învățământului, al instituțiilor și unităților de învățământ și de cercetare științifică din sistemul de învățământ existent la data intrării în vigoare a prezentei legi, precum și în activul patrimonial redobândit sau dobândit ulterior.

(2) În înțelesul prevederilor alin. (1), baza materială a învățământului cuprinde: spații pentru procesul de învățământ și cercetare științifică, mijloace de învățământ și de cercetare aferente, biblioteci, edituri și tipografii, stațiuni didactice și de cercetare, unități de microproducție, ateliere școlare, ferme didactice, grădini botanice, terenuri agricole, cămine, inter-nate, cantine, cluburi ale elevilor, case de cultură ale studenților, case ale corpului didactic, case universitare, tabere școlare, baze și complexuri cultural-sportive, palate și case ale copiilor și elevilor, baze de odihnă și tratament, spații cu destinație de locuință, precum și orice alt obiect de patrimoniu destinat învățământului și salariilor din învățământ.

(3) Baza materială aferentă procesului de instruire și educație menționată la alin. (2) și realizată din fondurile statului sau din fondurile instituțiilor și întreprinderilor de stat, în perioada anterioară datei de 22 decembrie 1989, se reintegrează în patrimoniul Ministerului Învățământului, al instituțiilor și unităților de învățământ și de cercetare științifică din sistemul învățământului de stat. De asemenea, se reintegrează și imobilele ce au aparținut Ministerului Învățământului și care, conform art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990, au trecut în patrimoniul unor societăți comerciale. Reintegrarea se face fără plată, în termen de 60 de zile de la data publicării prezentei legi.

(4) Baza materială a instituțiilor de învățământ superior de stat este de drept proprietatea acestora, iar cea a unităților de învățământ preuniversitar, până la apariția legii patrimoniului public și privat al statului, rămâne în proprietatea Ministerului Învățământului, cu excepția unităților școlare organizate împreună cu agenți economici.

(5) Construcțiile și terenurile aferente procesului instructiv-educativ nu pot fi transferate decât cu aprobarea Guvernului, la propunerea ministrului învățământului, fără plată și numai în interes public.

(6) Închirierea bunurilor disponibile din dotarea învățământului de stat se poate face pe bază de contract, cu revizuire anuală, numai cu acordul Ministerului Învățământului.

Art. 167. — (1) Ministerul Învățământului, prin inspectoratele școlare, asigură administrarea și funcționarea tuturor unităților școlare din învățământul preuniversitar.

(2) Finanțarea cheltuielilor de întreținere și reparare a bazei didactico-materiale a unităților din învățământul preuniversitar este asigurată de către consiliile județene și locale din fondurile alocate special de la bugetul de stat, din bugetele locale, precum și din resurse proprii.

(3) Ministerele de resort, autoritățile publice, precum și agenții economici interesați contribuie cu fonduri proprii, pe bază de contract, la întreținerea, dezvoltarea și modernizarea bazei materiale și de practică din unitățile de învățământ profesional, liceal și postliceal de profil.

(4) Ministerul Învățământului asigură de la bugetul de stat fondurile necesare pentru salarizarea personalului didactic auxiliar și administrativ din unitățile și instituțiile învățământului de stat, precum și cheltuielile de funcționare a acestora.

(5) Fondurile de la bugetul de stat care revin Ministerului Învățământului se repartizează distinct pe tipuri, niveluri și forme de învățământ.

Art. 168. — (1) Unitățile de învățământ primar și gimnazial din mediul rural și periurban, precum și liceele agricole agromontane, silvice și pedagogice, care nu au în proprietate terenuri agricole în extravilan, primesc în folosință, pentru constituirea lotului didactic experimental, o suprafață de 1 ha pentru școlile primare, 2 ha pentru școlile gimnaziale, 3 ha pentru liceele pedagogice și minimum 10 ha pentru liceele agricole, agromontane și silvice, în echivalent arabil.

(2) Loturile experimentale prevăzute la alin. (1) se atribuie, la cerere, unităților școlare respective din terenurile agricole și silvice ce au aparținut școlilor sau, după caz, din fondul de rezervă al localităților, aflat la dispoziția consiliilor locale.

(3) În cazul în care pe teritoriul localității nu există resurse de pământ conform prevederilor alin. (2), suprafețele cuvenite se atribuie în folosință din terenurile aflate în proprietatea autorităților publice locale sau în administrarea Agenției Naționale de Dezvoltare și Amenajare Rurală.

(4) Reconstituirea dreptului de proprietate la unitățile școlare prevăzute la alin. (1), punerea în posesie, precum și eliberarea titlurilor de proprietate se fac de către comisiile locale și județene de aplicare a Legii fondului funciar nr. 18/1991.

Art. 169. — (1) Finanțarea învățământului de stat se face de la bugetul de stat, în limitele a cel puțin 4% din produsul intern brut, în concordanță cu următoarele cerințe:

a) considerarea dezvoltării învățământului ca o prioritate națională, pentru pregătirea resurselor umane la nivelul standardelor internaționale;

b) profesionalizarea resurselor umane în concordanță cu diversificarea pieței muncii;

c) dezvoltarea învățământului superior și a cercetării științifice universitare pentru integrare la vârf în viața științifică mondială.

(2) Sistemul de finanțare a învățământului asigură descentralizarea gestionării fondurilor și permite implicarea comunităților locale în alocarea de resurse financiare suplimentare pentru învățământ.

(3) Instituțiile și unitățile de învățământ pot beneficia și de alte surse de venituri dobândite în condițiile legii: venituri

proprii, subvenții, donații, sponsorizări și taxe de la persoane juridice și fizice. Veniturile obținute din aceste surse se gestionează și se utilizează integral la nivelul instituției, fără vârsăminte la bugetul de stat și fără afectarea alocațiilor de la bugetul de stat.

(4) Fondurile alocate învățământului se repartizează instituțiilor de învățământ superior și inspectoratelor școlare. Inspectoratele școlare distribuie fondurile primite fiecărei unități de învățământ din teritoriu prin ordonatorii terțari de credite subordonați. Pentru alocarea de fonduri către instituțiile de învățământ superior de stat, ministrul învățământului ia în considerare propunerile avansate de Consiliul Național de Finanțare a Învățământului Superior, care funcționează cu statut consultativ, în special pentru finanțarea externă. Consiliul Național de Finanțare a Învățământului Superior formulează și propuneri privitoare la criteriile și mecanismele de acordare a burselor și a altor forme de sprijin financiar.

(5) Baza de calcul al fondurilor alocate fiecărei unități și instituții de învățământ reprezintă cuantumul din bugetul de stat care revine unui preșcolar, elev, student sau cursant, în funcție de nivelul și specificul instruirii și de ceilalți indicatori specifici activității în învățământ, în special de cei referitori la calitatea prestației în învățământ.

(6) Învățământului superior i se alocă un fond distinct de cercetare din bugetul global al cercetării științifice. Alocarea fondurilor de finanțare a cercetării se face după criterii competitive, în funcție de prioritățile naționale și de performanțele obținute sau anticipate. Competiția pentru fondurile de finanțare a cercetării este deschisă tuturor instituțiilor de învățământ superior acreditate. Alocarea fondurilor pentru finanțarea cercetării se face de către Ministerul Învățământului, la propunerea Consiliului Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior. Consiliul are personal propriu, integrat în Ministerul Învățământului.

(7) Fondurile de investiții pentru obiective noi și dotări cu echipamente se alocă separat, în funcție de prioritățile strategice ale dezvoltării învățământului. Pot beneficia de alocarea acestor fonduri toate unitățile și instituțiile de învățământ acreditate, conform legii.

(8) Execuția bugetară anuală a instituțiilor și unităților de învățământ este publică.

Art. 170. — (1) Elevii și studenții de la cursurile de zi din învățământul de stat pot beneficia de burse de merit și de burse de studiu.

(2) Elevii și studenții pot beneficia de burse de ajutor social, de burse pe bază de contract încheiat cu agenți economici ori cu alte persoane juridice sau fizice, precum și de credite pentru studiu acordate de bănci, în condițiile legii.

(3) Fondurile pentru acordarea burselor se repartizează inspectoratelor școlare și instituțiilor de învățământ superior de către Ministerul Învățământului, în funcție de numărul de elevi sau de studenți de la cursurile de zi, respectiv al cursanților de la studiile postuniversitare.

(4) Criteriile generale de acordare a burselor se stabilesc de către Ministerul Învățământului, în colaborare cu Ministerul Muncii și Protecției Sociale. Criteriile specifice de acordare a burselor de merit, de studiu și de ajutor social se stabilesc, anual, în consiliile de administrație ale inspectoratelor școlare și în senatele universitare, în limitele fondurilor repartizate și în raport cu integralitatea efectuării de către elevi și studenți a activităților școlare și universitare. Bursele de care beneficiază elevii și studenții sunt indexabile. Cuantumul minim al bursei studenților trebuie să acopere cheltuielile de cazare și masă.

(5) Elevii, studenții și cursanții, străini, pot beneficia de burse, potrivit prevederilor legale.

(6) Ministerul Învățământului acordă anual burse de doctorat cu durata de 3-4 ani instituțiilor care organizează această formă de învățământ. Bursele se obțin prin concurs, la nivelul instituțiilor de învățământ superior. Bursierii au drepturile și obligațiile profesionale ale unui preparator.

(7) Ministerul Învățământului acordă anual burse pentru stagii de studii universitare și postuniversitare în străinătate

din fonduri constituite în acest scop. Aceste burse se obțin prin concurs organizat la nivel național.

(8) La concursurile pentru obținerea burselor prevăzute la alin. (6) și (7) pot participa studenții și absolvenții instituțiilor de învățământ superior de stat și cei ai instituțiilor de învățământ superior particular acreditate.

Art. 171. — (1) Cheltuielile de întreținere a internatelor, căminelor și cantinelor destinate elevilor și studenților se acoperă din veniturile proprii ale unităților și instituțiilor de învățământ respective; ele se completează cu subvenții acordate din bugetul de stat și din bugetele locale.

(2) Instituțiile de învățământ superior de stat asigură, pentru efectuarea practicii comasate a studenților, pe perioada prevăzută în planurile de învățământ, cheltuielile de masă, cazare și transport, în situațiile în care practica se desfășoară în afara centrului universitar respectiv.

(3) Documentația tehnică și materialele pentru construcții destinate învățământului de stat și celui particular acreditat, precum și achiziționarea de aparatură, utilaje, fond de carte, publicații și dotări pentru procesul didactic sunt scutite de T.V.A. și de taxe vamale.

Art. 172. — Pentru învățământul de stat preșcolar, primar și gimnazial se asigură gratuit manualul școlar. Beneficiara de aceeași gratuitate și elevii din învățământul profesional și liceal ai căror părinți au venitul lunar, pe membru de familie, egal sau mai mic decât salariul minim brut pe economie.

Art. 173. — Preșcolarii, elevii și studenții beneficiază de asistență medicală și psihologică gratuită, în cabinete medicale și psihologice școlare ori în policlinici și unități spitalicești de stat.

Art. 174. — (1) Elevii și studenții beneficiază de tarif redus cu 50% pentru transportul local în comun, de suprafață și subteran, precum și pentru transportul intern auto, feroviar și naval, în tot timpul anului calendaristic.

(2) Elevii și studenții orfani sau proveniți din casele de copii beneficiază de gratuitate pentru categoriile de transport prevăzute la alin. (1).

(3) Elevii și studenții beneficiază de tarife reduse cu 50% pentru accesul la muzee, concerte, spectacole de teatru, operă, film și la alte manifestări culturale și sportive organizate de instituții publice.

(4) De prevederile acestui articol beneficiază, de asemenea, elevii și studenții din învățământul particular acreditat.

(5) Elevii și studenții etnici români din afara granițelor țării, bursieri ai statului român, beneficiază de gratuitate la toate manifestările prevăzute la alin. (3).

Art. 175. — (1) Activitățile extrașcolare — științifice, tehnice, cultural-artistice și sportive —, precum și cele pentru elevii capabili de performanțe superioare sunt finanțate de la bugetul public național, conform normelor stabilite de Ministerul Învățământului. În acest scop, se pot folosi și alte surse de finanțare.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul taberelor de creație, sportive și de odihnă ale elevilor și studenților.

Art. 176. — Instituțiile și unitățile de învățământ pot primi donații din țară și din străinătate, în conformitate cu legea, dacă servesc politicii educaționale a sistemului național de învățământ și nu sunt contrare intereselor statului român.

TITLUL VII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 177. — (1) Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea materială, disciplinară, contravențională sau penală.

(2) Împiedicarea persoanelor abilitate de a efectua controlul instituțiilor sau al unităților de învățământ constituie, după caz, abatere disciplinară ori contravențională sau infracțiune. Constatarea contravenției sau a infracțiunii și aplicarea sancțiunilor se fac de către autoritățile abilitate.

Art. 178. — (1) Părintele sau tutorele legal instituit are dreptul de a alege forma de învățământ și felul educației copilului minor.

(2) Părintele sau tutorele legal instituit este obligat să ia măsuri pentru asigurarea frecvenței școlare a elevului în învățământul obligatoriu. Nerespectarea acestei prevederi din culpa părintelui sau a tutorelui instituit legal constituie contravenție și se sancționează cu amendă între 100.000 lei și 500.000 lei.

(3) Constatarea contravenției și aplicarea amenzii se fac de către autoritățile prevăzute la art. 177 alin. (2).

Art. 179. — Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile legale privind stabilirea și sancționarea contravențiilor.

Art. 180. — Asupra dreptului copilului minor de a urma școala în limba română sau în limba unei minorități naționale hotărăște părintele sau tutorele legal instituit.

Art. 181. — Până la intrarea în vigoare a legii privind Statutul personalului didactic, normele didactice rămân la nivelul anului 1994, fiind stabilite prin Hotărârea Guvernului nr. 283/1993.

Art. 182. — Unitățile de învățământ aferente formelor de învățământ prevăzute la art. 122 alin. (1) își continuă activitatea conform programelor actuale, până la absolvirea ciclului școlar de către cei care frecventează aceste școli la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 183. — Până la elaborarea legii speciale de acreditare a unităților învățământului particular preuniversitar, criteriile și standardele de evaluare și acreditare se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, în baza prezentei legi.

Art. 184. — De la data intrării în vigoare a prezentei legi, studenții înmatriculați în învățământul universitar de stat, cu plata taxei de școlarizare, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 283/1993, pot beneficia de burse, în condițiile legale.

Art. 185. — (1) Prezenta lege intră în vigoare în termen de 30 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României.* Pe data intrării în vigoare a legii se abrogă Legea educației și învățământului nr. 28/1978, precum și orice alte dispoziții contrare prezentei legi.

(2) În termen de 90 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Ministerul Învățământului elaborează regulamentele care decurg din aplicarea acestei legi și stabilește măsuri tranzitorii.

*) Fac excepție prevederile art. 58, art. 93 alin. (3), art. 94 alin. (1), art. 140 alin. (2), art. 147, art. 170 alin. (4) și art. 174 alin. (1) și (2), care au intrat în vigoare la data de 29 decembrie 1995.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, telefon 668.55.58 și 614.17.39.